

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 26 listopada 2013 r.

określająca państwa trzecie uznane przez Komisję za niewspółpracujące państwa trzecie zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania

(2013/C 346/02)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999⁽¹⁾, w szczególności jego art. 31,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. WPROWADZENIE

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1005/2008 („rozporządzenie w sprawie połowów NNN”) ustanawia unijny system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym („NNN”) połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
- (2) W rozdziale VI rozporządzenia w sprawie połowów NNN określono procedury dotyczące uznawania państw trzecich za niewspółpracujące, *démarche* w odniesieniu do państw uznanych za niewspółpracujące państwa trzecie, sporządzania wykazu niewspółpracujących państw trzecich, usunięcia z wykazu niewspółpracujących państw trzecich, publicznego dostępu do wykazu niewspółpracujących państw trzecich i wszelkich środków nadzwyczajnych.
- (3) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja Europejska może określić państwa trzecie, które uznaje za niewspółpracujące państwa trzecie w zakresie zwalczania połowów NNN. Państwo trzecie może zostać uznane za niewspółpracujące państwo trzecie, jeżeli nie wypełnia obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu, polegających na podejmowaniu działań w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
- (4) Określenie niewspółpracujących państw trzecich następuje na podstawie przeglądu wszelkich informacji określonych w art. 31 ust. 2 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (5) Zgodnie z art. 33 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Rada może sporządzić wykaz państw niewspółpracujących. W odniesieniu do tych państw mają zastosowanie środki określone w art. 38 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (6) Zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połowów NNN państwa trzecie bandery wzywa się do powiadamiania Komisji o rozwiązaniach dotyczących wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać ich statki rybackie.
- (7) Zgodnie z art. 20 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja prowadzi współpracę administracyjną z państwami trzecimi w obszarach związanych z wdrożeniem przepisów tego rozporządzenia.
- (8) Zgodnie z art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN w drodze decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. Komisja powiadomiła osiem państw trzecich o możliwości uznania ich przez Komisję za niewspółpracujące państwa trzecie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2008 ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
- (9) W swojej decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. Komisja zawarła informacje dotyczące najważniejszych faktów i rozważań, które legły u podstaw takiego wstępnego uznania.
- (10) Jednocześnie w dniu 15 listopada 2012 r. Komisja powiadomiła za pomocą odrębnych pism osiem państw trzecich o rozważaniu możliwości uznania ich za niewspółpracujące państwa trzecie. Do przedmiotowych pism dołączono decyzję z dnia 15 listopada 2012 r.
- (11) Komisja podkreśliła w nich, że w celu uniknięcia uznania i proponowanego formalnego umieszczenia ich w wykazie niewspółpracujących państw trzecich, zgodnie odpowiednio z art. 31 i 33 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, zainteresowane państwa trzecie zachęca się do opracowania i wdrożenia, w ścisłej współpracy z Komisją, planu działania na rzecz likwidacji niedociągnięć stwierdzonych w decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. Terminowa i skuteczna realizacja planu działania przez zainteresowane państwa mogła pozwolić na uniknięcie uznania ich za niewspółpracujące państwa trzecie i proponowanego umieszczenia ich w ostatecznym wykazie.
- (12) W rezultacie Komisja zachęciła zainteresowane osiem państw trzecich: 1) do przyjęcia wszelkich niezbędnych środków na rzecz realizacji działań zawartych w planach działania proponowanych przez Komisję; 2) do dokonania oceny realizacji działań zawartych w planach działania zalecanych przez Komisję; 3) do przesyłania Komisji co sześć miesięcy szczegółowych sprawozdań, zawierających ocenę realizacji każdego działania w odniesieniu, między innymi, do ich jednostkowej lub ogólnej skuteczności dla zapewnienia w pełni zgodnego systemu kontroli rybołówstwa.
- (13) Ośmiu zainteresowanym państwom członkowskim dano szansę udzielenia na piśmie odpowiedzi dotyczących zagadnień jasno poruszonych w decyzji Komisji, a także innych ważnych informacji, pozwalając im na

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

przesłanie materiału dowodowego, aby odeprzeć zarzuty lub uzupełnić fakty przywołane w decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. lub aby przyjąć, o ile to właściwe, plan działania na rzecz poprawy i środków przyjętych dla naprawy sytuacji. Ośmiu państwom zagwarantowano prawo do zwrócenia się o dodatkowe informacje lub do ich udzielenia.

- (14) W ten sposób, za pomocą swojej decyzji i pism z dnia 15 listopada 2012 r., Komisja zainicjowała proces dialogu z ośmioma państwami i podkreśliła, że w jej opinii okres 6 miesięcy jest zasadniczo wystarczający dla wyjaśnienia tej sprawy.
- (15) Komisja nadal poszukiwała wszystkich informacji, które uznawała za niezbędne, i je weryfikowała. Uwagi ustne i pisemne przedłożone przez osiem państw w następstwie decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. zostały przeanalizowane i wzięte pod uwagę. Osiem państw było na bieżąco, ustnie lub pisemnie, informowanych o rozważaniach Komisji.
- (16) Jak wyjaśniono w niniejszej decyzji wykonawczej Komisji, Belize, Królestwu Kambodży oraz Republice Gwinei nie udało się odeprzeć faktów przytoczonych przez Komisję lub odnieść się do nich w planie działania.
- (17) Niniejszą decyzję wykonawczą Komisji, określającą Belize, Królestwo Kambodży oraz Republikę Gwinei jako państwa trzecie, które Komisja uznaje za niewspółpracujące w zakresie zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom, podejmuje się w kontekście wdrażania rozporządzenia w sprawie połowów NNN, a jest ona wynikiem dochodzenia i procesu dialogu, prowadzonych zgodnie z merytorycznymi i proceduralnymi wymogami określonymi w rozporządzeniu w sprawie połowów NNN, odnoszącymi się między innymi do obowiązków spoczywających na państwach trzecich na mocy prawa międzynarodowego jako na państwach bandery, państwach portu, państwach nadbrzeżnych lub państwach zbytu, polegających na podejmowaniu działań w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
- (18) Decyzja wykonawcza Komisji wskazująca Belize, Królestwo Kambodży i Republikę Gwinei jako państwa trzecie, które Komisja uznaje za niewspółpracujące państwa trzecie w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów, pociąga za sobą, o ile to właściwe, skutki określone w art. 18 ust. 1 lit. g) rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

2. POSTĘPOWANIE DOTYCZĄCE BELIZE

- (19) W dniu 15 listopada 2012 r. Komisja powiadomiła Belize o decyzji Komisji podjętej na mocy postanowień art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, zgodnie z którą rozważa możliwość uznania Belize za niewspółpracujące państwo trzecie⁽²⁾.
- (20) Komisja zachęciła Belize, by w ścisłej współpracy z jej służbami przyjęła plan działania na rzecz usunięcia niedociągnięć stwierdzonych w decyzji Komisji.
- (21) W zaproponowanym planie działania Komisja stwierdziła kilka przypadków niewdrożenia obowiązków wynikających z prawa międzynarodowego, związanych w szczególności z przyjęciem odpowiednich ram prawnych,

brakiem odpowiedniego i skutecznego systemu monitoringu, kontroli i inspekcji, brakiem odstrasającego systemu sankcji oraz właściwym wdrożeniem systemu świadectw połowowych. Stwierdzone niedociągnięcia odnoszą się ogólnie do przestrzegania zobowiązań międzynarodowych, w tym zaleceń i rezolucji regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) i warunków rejestracji statków zgodnie z prawem międzynarodowym. Stwierdzono również nieprzestrzeganie zaleceń i rezolucji odpowiednich organów, na przykład międzynarodowego planu działania Organizacji Narodów Zjednoczonych na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom (IPOA-UN). Jednakże nieprzestrzeganie niewiążących zaleceń i rezolucji wzięto pod uwagę jedynie jako dowody pomocnicze, a nie jako podstawę do wyznaczenia.

- (22) W dniu 20 listopada 2012 r. Komisja spotkała się z przedstawicielami władz Belize w Brukseli, celem wyjaśnienia aktualnej sytuacji i dalszych działań w następstwie decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r.
- (23) W swoim piśmie z dnia 10 grudnia 2012 r. Belize zgodziło się rozpocząć rozmowy z Komisją i wyraziło wolę wspólnego uzgodnienia planu działania.
- (24) Belize przesłało stanowiska pisemne w dniach 28 grudnia 2012 r., 29 stycznia 2013 r. oraz 13 lutego 2013 r.
- (25) W piśmie z dnia 24 stycznia 2013 r. Komisja zwróciła się do Belize o udzielenie aktualnej informacji dotyczącej najważniejszych obszarów proponowanego planu działania.
- (26) W dniu 26 lutego 2013 r. władze Belize przesłały następujące dokumenty: 1) pismo przewodnie i pismo wyjaśniające; 2) aktualizację strategicznego planu działania dla Belize; 3) zaktualizowaną informację dotyczącą najważniejszych obszarów proponowanego planu działania; 4) projekt harmonogramu inspekcji połowów pełnomorskich w portach; 5) wykaz naruszeń i sankcji w latach 2011–2012; 6) dane statystyczne dotyczące świadectw połowowych; 7) wykaz statków uprawnionych do prowadzenia połowów pełnomorskich; 8) wykaz statków uprawnionych do działania w obszarach Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT), Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC) oraz Komisji ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku (WCPFC); 9) wykaz innych statków uprawnionych do prowadzenia działalności pod banderą Belize.
- (27) W dniu 5 marca 2013 r. w Brukseli odbyły się konsultacje techniczne między Komisją a Belize. W trakcie tego spotkania władze Belize przedłożyły Komisji prezentację dotyczącą środków przyjętych w celu zarządzania jego pełnomorską flotą połowową i kontrolowania jej.
- (28) W piśmie z dnia 14 marca 2013 r. Komisja przedstawiła Belize szczegółowy i zaktualizowany przegląd pozostałych niedociągnięć po konsultacjach technicznych w Brukseli w dniu 5 marca 2013 r. i zwróciła się do Belize o weryfikację spostrzeżeń Komisji w związku z proponowanym planem działania, a także o dostarczenie wszelkich dodatkowych informacji i dokumentów, które Belize uważa za istotne.

⁽²⁾ Pismo do Ministra Rolnictwa i Rybołówstwa Belize z dnia 15 listopada 2012 r.

- (29) Belize przesłało dodatkowe stanowisko pisemne w dniu 30 maja 2013 r., zawierające następujące dokumenty: 1) tabelę dotyczącą postępu Belize, zgodnie z proponowanym przez Komisję planem działania; 2) projekt krajowego planu działania na rzecz zapobiegania połowom NNN, ich powstrzymywania i eliminowania (pochodzący z 2005 r.); 3) projekt rozporządzenia w sprawie sankcji pełnomorskich; 4) przegląd programu obserwatorów krajowych; 5) wykaz statków pływających pod banderą Belize (stan na dzień 20 maja 2013 r.); 6) sprawozdanie z warsztatów szkoleniowych dotyczących gromadzenia danych biologicznych dla gatunków tuńczykopodobnych; 7) najważniejsze cechy nowego systemu monitorowania statków i e-rejestru.
- (30) W dniu 24 lipca 2013 r. Belize zwróciło się z pytaniem o stan postępowania. Komisja udzieliła Belize odpowiedzi pismem z dnia 5 sierpnia 2013 r.
- (31) Komisja nadal poszukiwała wszelkich informacji, jakie uważała za niezbędne, i je weryfikowała. Uwagi ustne i pisemne, przedłożone przez Belize na skutek decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., zostały rozpatrzone i wzięte pod uwagę, a Belize było na bieżąco informowane ustnie lub pisemnie o rozważaniach Komisji.
- (32) W świetle zebranych elementów, jak pokazano w sekcji 3 niniejszej decyzji, Komisja uważa, że Belize nie zareagowało w sposób dostateczny na niepokojące kwestie i niedociągnięcia opisane w decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. Co więcej, nie wdrożono również w pełni środków proponowanych w załączonym planie działania.

3. UZNANIE BELIZE ZA NIEWSPÓŁPRACUJĄCE PAŃSTWO TRZECIE

- (33) Zgodnie z art. 31 ust. 3 rozporządzenia w sprawie połowów NNN niniejszym Komisja dokonuje przeglądu przestrzegania przez Belize jego zobowiązań międzynarodowych jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu, zgodnie z ustaleniami w decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. i istotnymi informacjami przedstawionymi w odniesieniu do nich przez Belize, z proponowanym planem działania, a także ze środkami przyjętymi dla naprawy sytuacji. Do celów niniejszego przeglądu Komisja wzięła pod uwagę parametry określone w art. 31 ust. 4–7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

3.1. Powtarzające się przypadki statków prowadzących połowy NNN oraz przepływów handlowych produktów pochodzących z połowów NNN (art. 31 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (34) Jak podkreślono w motywie 20 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., na podstawie informacji pochodzących ze sporządzonych przez kilka RFMO wykazów statków NNN, Komisja stwierdziła, że kilka statków NNN umieszczonych w tych wykazach pływało pod banderą Belize po wpisaniu ich do prowadzonych przez RFMO wykazów statków NNN⁽³⁾. Według stanu

na dzień 15 listopada 2012 r. były to następujące statki: Goidau Ruey nr 1, Orca, Reyamar 6, Sunny Jane, Tching Ye nr 6 i Wen Teng nr 688.

- (35) Na podstawie informacji pochodzących z wykazów statków NNN sporządzonych przez kilka RFMO Komisja stwierdziła występowanie ośmiu statków NNN, które pływały pod banderą Belize po wpisaniu ich do prowadzonego przez RFMO wykazu statków NNN⁽⁴⁾. Były to następujące statki: Amorinn, Chia Hao nr 66, Orca, Ray, Reyamar 6, Tchaw, Tching Ye nr 6 i Wen Teng nr 688. Statki Amorinn, Ray, Tchaw znalazły się w wykazie sporządzonym przez Komisję do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki (CCAMLR) oraz Organizację Rybołówstwa Południowo-Wschodniego Atlantyku (SEAFO), statki Orca, Reyamar 6, Tching Ye nr 6 i Wen Teng nr 688 w wykazie sporządzonym przez Międzyamerykańską Komisję ds. Tuńczyka Tropikalnego (IATCC), podczas gdy statek Chia Haon nr 66 znalazł się w wykazie sporządzonym zarówno przez IATCC, jak i ICCAT. Ponadto Komisja stwierdziła, że zgodnie z prowadzonym przez SEAFO wykazem statków NNN statek Ray pływa pod banderą Belize.
- (36) Jak podkreślono w sekcji 3.1 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., występowanie w wykazach statków NNN sporządzonych przez RFMO kilku statków NNN, które pływały pod banderą Belize po wpisaniu ich do tych wykazów, wyraźnie wskazuje, że Belize nie spełniło spoczywających na nim jako na państwie bandery obowiązków na mocy prawa międzynarodowego.
- (37) Co więcej, od czasu przyjęcia przez Komisję decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. liczba statków pływających pod banderą Belize po wpisaniu ich do wykazów statków NNN sporządzonych przez RFMO zwiększyła się do ośmiu. Z tego względu Belize uchybiło skutecznemu wypełnianiu swoich obowiązków oraz nie przestrzegało środków ochrony i zarządzania przyjętych przez RFMO, co podkreśla, że Belize nie wypełnia swoich obowiązków określonych w art. 94 ust. 2 lit. b) Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS), który stanowi, że państwo bandery poddaje swojej jurysdykcji zgodnie ze swoim prawem krajowym każdy statek, który pływa pod jego banderą, oraz jego kapitana, oficerów i załogę. Dowodzi to również tego, iż Belize nie zapewniło, by statki uprawnione do pływania pod jego banderą nie prowadziły i nie wspierały połowów NNN, co jest niezgodne z zaleceniem zawartym w pkt 34 planu IPOA-IUU, na mocy którego państwa powinny dopilnować, aby statki rybackie uprawnione do pływania pod ich banderą nie prowadziły ani nie wspierały połowów NNN.
- (38) Ponadto, zgodnie z art. 18 ust. 1 i 2 Porozumienia Narodów Zjednoczonych w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi (UNFSA), państwo bandery ponosi odpowiedzialność za swoje statki prowadzące działalność na pełnym

⁽³⁾ Zob. część B załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 724/2011 z dnia 25 lipca 2011 r. ustanawiającego unijny wykaz statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy (Dz.U. L 194 z 26.7.2011, s. 15).

⁽⁴⁾ Zob. część B załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 672/2013 z dnia 15 lipca 2013 r. ustanawiającego unijny wykaz statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy (Dz.U. L 193 z 16.7.2013, s. 8).

- morzu. Przypomina się, że UNFSA reguluje kwestie związane z ochroną międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzaniem nimi. Jak podkreślono w motywie 35 niniejszej decyzji, pięć statków NNN znajduje się w wykazach statków NNN sporządzonych przez RFMO zarządzające takimi rodzajami zasobów rybnych. Komisja uważa, że obecność w wykazach NNN sporządzonych przez IATTC i ICCAT pięciu statków NNN, które pływały pod banderą Belize po ich umieszczeniu w tych wykazach, wyraźnie wskazuje, że Belize nie wypełniło obowiązków spoczywających na nim jako na państwie bandery na mocy prawa międzynarodowego. Ponadto występowanie w sporządzanych przez IATTC i ICCAT wykazach statków NNN pięciu statków NNN, które pływały pod banderą Belize po ich wpisaniu do tych wykazów, wskazuje również, że Belize nie wypełniło swoich obowiązków na mocy art. 19 ust. 1 i 2 UNFSA. Ta sytuacja jest również sprzeczna z postanowieniami art. 20 UNFSA, określającymi obowiązki państw w zakresie prowadzenia dochodzeń, wzajemnej współpracy i karania za działalność połowową statków NNN, ponieważ w odniesieniu do tych pięciu statków NNN Belize nie spełniło swoich obowiązków wynikających z prawa międzynarodowego w zakresie międzynarodowej współpracy i egzekwowania przepisów.
- (39) Z tego względu obecność ośmiu statków NNN w sporządzanych przez RFMO wykazach statków NNN, które pływały pod banderą Belize po wpisaniu ich do tych wykazów, dowodzi niespełnienia przez Belize jego obowiązków jako państwa bandery. W rzeczywistości wskazane statki rybackie NNN osłabiają środki ochrony żywych zasobów i zarządzania nimi. W ten sposób Belize działa niezgodnie z art. 118 UNCLOS, na mocy którego państwa są zobowiązane do prowadzenia współpracy w zakresie ochrony żywych zasobów morza w obszarach morza pełnego i zarządzania nimi.
- (40) Niespełnienie przez Belize jego obowiązków w zakresie przestrzegania i egzekwowania przepisów narusza również art. III ust. 8 porozumienia FAO o przestrzeganiu międzynarodowych środków ochrony i zarządzania, zgodnie z którym każde państwo przyjmuje środki egzekucyjne wobec statków rybackich uprawnionych do pływania pod jego banderą, które podejmują działania sprzeczne z postanowieniami Porozumienia Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu (porozumienia FAO o przestrzeganiu międzynarodowych środków ochrony i zarządzania), w tym, o ile to właściwe, przez penalizację naruszania tych postanowień na mocy ustawodawstwa krajowego. Sankcje mające zastosowanie wobec takich przypadków naruszania są odpowiednio surowe, aby skutecznie zapewnić zgodność z wymogami porozumienia FAO o przestrzeganiu międzynarodowych środków ochrony i zarządzania oraz pozbawić sprawców korzyści płynących z ich nielegalnej działalności.
- (41) W kontekście wykazanych powyżej połowów NNN prowadzonych przez statki pływające pod banderą Belize, o czym mowa w motywach 22–23 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., Belize nie zapewniło odpowiednich sankcji odstrasżających od powtórnego naruszenia i pozbawiających sprawców korzyści płynących z ich nielegalnej działalności. Nie zapewniło również odpowiedniego systemu administracyjnego służącego prowadzeniu dochodzeń i monitorowaniu jego statków. Tego problemu braku odpowiednich środków nie rozwiązano do chwili przyjmowania niniejszej decyzji.
- (42) Po przyjęciu przez Komisję decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. Belize przedłożyło dokumentację, o której mowa w motywach 26 i 29 niniejszej decyzji.
- (43) Komisja stwierdziła, że Belize nie jest w stanie skutecznie przyjąć odpowiednich środków odnośnie do powtarzających się przypadków działalności połowowej NNN ze względu na niedociągnięcia w jego ramach prawnych. Z tego względu zasugerowała w planie działania zmianę ram prawnych, służącą zapewnieniu ochrony żywych zasobów morza na obszarach morza pełnego i zarządzania nimi. Jednakże przedstawiony przez Belize projekt ustawy o żywych zasobach morza nie został przyjęty, ani nawet nie został przedłożony Izbie Reprezentantów. W projekcie znalazły się postanowienia dotyczące w szczególności: ochrony zasobów rybnych i zarządzania nimi; wymogów i warunków wydawania licencji; działalności połowowej wewnątrz wyłącznej strefy ekonomicznej (w.s.e.) Belize i poza nią; monitorowania, kontroli i nadzoru; rejestru statków rybackich oraz ogólnych postanowień dotyczących sankcji. Jednakże projekt ustawy o żywych zasobach morza to jedynie ogólny akt prawny, a dla nadania mu pełnej funkcjonalności w jego części XXI przewiduje się, że przyjęcie kilku rozporządzeń może być konieczne dla nadania skuteczności postanowieniom tego aktu prawnego i ich należytego wykonania. Zakłada się w nim, że takie rozporządzenia mogą być potrzebne w szczególności w następujących dziedzinach: wydawanie licencji połowowych i regulowanie połowów; warunki lub okoliczności wynajmowania statków rybackich pływających pod banderą Belize; instalacja i zastosowanie mobilnych aparatów nadawczo-odbiorczych na pojedynczym statku lub kategorii statków uprawnionych do prowadzenia działalności połowowej na mocy tego aktu prawnego; powoływanie, utrzymywanie i postępowanie funkcjonariuszy powołanych do odbierania procesu na mocy niniejszego aktu prawnego i reagowania na niego; określanie wymogów przedstawiania szczegółowych informacji dotyczących korzyści czerpanych przez właścicieli statków z tytułu połowu, załadunku, wyładunku, przeładunku, przewozu, posiadania i usuwania ryb; określenie rodzajów naruszeń przepisów i kar za takie naruszenia. Spośród wyżej wymienionych elementów władze Belize, po przyjęciu przez Komisję decyzji z dnia 15 listopada 2012 r., przesłały wyłącznie projekt rozporządzenia w sprawie sankcji pełnomorskich. Ważny projekt ustawy o żywych zasobach wodnych znajduje się na etapie przygotowań już od 2011 r., bez jakichkolwiek dalszych konkretnych postępów od tego czasu. Projekt nie został dotychczas przyjęty, a zatem nie ma wiążącej mocy prawnej. Ponadto właściwe organy Belize nie przedstawiły konkretnego harmonogramu przyjmowania i wdrażania tego projektu. Nie udało się osiągnąć żadnego postępu w tym zakresie od decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r.

- (44) Projekt krajowego planu działania Belize na rzecz zwalczania połowów NNN pochodzi jeszcze z 2005 r. i nie został jeszcze przyjęty, co jest niezgodne z pkt 25, 26 i 27 IPOA-IUU, zobowiązującymi państwa do opracowania krajowego planu działania na rzecz zwalczania połowów NNN. Nie udało się osiągnąć żadnego postępu w tym zakresie od decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r.
- (45) Z tego względu Komisja stwierdziła, że – oprócz powtarzających się przypadków połowów NNN przez statki pływające pod banderą Belize – to państwo nie stosuje odstraszającego systemu sankcji. W obecnie obowiązującym prawodawstwie⁽⁵⁾ przewiduje się następujące sankcje: pisemne ostrzeżenie, grzywna, cofnięcie statusu lub unieważnienie dokumentu oraz zawieszenie lub cofnięcie upoważnienia. Poziom grzywny maksymalnej (50 000 USD) nie jest dostatecznie odstraszający, zatem jest niezgodny z art. 19 ust. 2 UNFSA, w którym przewidziano między innymi, że sankcje powinny być odpowiednio surowe i pozbawiać sprawców korzyści płynącej z ich nielegalnej działalności.
- (46) Jak określono w motywie 43 niniejszej decyzji, Belize przekazało nowy projekt rozporządzenia w sprawie sankcji pełnomorskich. Ponieważ ten projekt jest aktem drugorzędny wobec projektu ustawy o żywych zasobach wodnych, nie wejdzie w życie przed jej przyjęciem. Ponadto w projekcie rozporządzenia w sprawie sankcji pełnomorskich przewidziano głównie sankcje administracyjne. W jego zakresie przewiduje się nakładanie kar pieniężnych; jednakże nie określa się w nim jasno wysokości tych kar pieniężnych. W procedurze nakładania sankcji nie przewidziano jasnych terminów sprawdzenia rzekomych naruszeń. Brakuje jasnego podziału obowiązków między właściwe organy Belize w procesie wdrażania proponowanego systemu sankcji. Brak jasno zdefiniowanej wysokości kar pieniężnych wskazuje, że po przyjęciu projektu aktu Belize nie byłoby w stanie spełnić wymogów art. 19 ust. 2 UNFSA. Ponadto nawet po przyjęciu projektu brak jasno określonej wysokości kar pieniężnych byłby nadal niezgodny z zaleceniami w pkt 21 planu IPOA-IUU, w którym doradza się państwu zapewnienie, by sankcje za połowy NNN przez statki były dostatecznie surowe dla skutecznego zapobiegania połowom NNN, ich powstrzymywania i eliminowania oraz pozbawienia sprawców korzyści płynących z takich połowów. Co więcej, w projekcie rozporządzenia w sprawie sankcji pełnomorskich nie tworzy się katalogu sankcji za działania połowowe NNN, które statki pływające pod banderą Belize mogą prowadzić na wodach państw trzecich.
- (47) Z tego względu działania podejmowane przez Belize w świetle jego obowiązków jako państwa bandery są niewystarczające dla spełnienia postanowień art. 94 i 118 konwencji UNCLOS, art. 18, 19 i 20 UNFSA oraz art. III ust. 8 porozumienia FAO o przestrzeganiu międzynarodowych środków ochrony i zarządzania.
- (48) W kontekście motywów 21–27 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. oraz przebiegu wydarzeń po dniu 15 listopada 2012 r. Komisja uważa, zgodnie z art. 31 ust. 3 oraz art. 31 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Belize nie wypełnia obowiązków spoczywających na nim jako na państwie bandery na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do statków NNN oraz połowów NNN prowadzonych lub wspieranych przez statki rybackie pływające pod jego banderą lub przez jego podmioty krajowe oraz nie podjęło wystarczających środków dla przeciwdziałania udokumentowanym i powtarzającym się połowom NNN przez statki uprzednio pływające pod jego banderą.

3.2. Brak współpracy i egzekwowania przepisów (art. 31 ust. 5 lit. b), c) i d) rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (49) Jak określono w motywach 31–36 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., Komisja zbadała, czy Belize podjęło skuteczne środki egzekucyjne w odniesieniu do agentów odpowiedzialnych za połowy NNN i czy stosowano odpowiednio surowe kary dla pozbawienia sprawców korzyści uzyskanych w wyniku połowów NNN.
- (50) Jak określono w motywie 33 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., Belize nie zapewniło odpowiednio surowych sankcji za połowy NNN prowadzone przez statki i, w jak największym stopniu, przez podmioty krajowe podlegające jego jurysdykcji, w celu skutecznego zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania, a także w celu pozbawienia sprawców korzyści uzyskanych w wyniku takich połowów.
- (51) Jak wyjaśniono w motywach 45–46 niniejszej decyzji, po przyjęciu przez Komisję decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. Belize nie stworzyło odstraszającego systemu sankcji. Obecny katalog sankcji jest niezgodny z art. 19 ust. 2 UNFSA, stanowiącym, między innymi, że sankcje powinny być odpowiednio surowe i pozbawiać sprawców korzyści płynących z ich nielegalnej działalności.
- (52) Dostępny materiał dowodowy nadal potwierdza, że Belize nie wypełniło swoich obowiązków na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do skutecznych środków egzekucyjnych. W tym kontekście, jak wyjaśniono w motywach 35–40 niniejszej decyzji, osiem statków NNN wpisanych do sporządzanych przez RFMO wykazów statków NNN pływało pod banderą Belize po wpisaniu ich do tych wykazów. Istnienie takich statków NNN stanowi dowód niespełniania przez Belize jego obowiązków wobec statków prowadzących działalność na pełnym morzu, określonych w art. 18 ust. 1 i 2 UNFSA.
- (53) Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 32 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., występowanie w wykazach statków NNN sporządzonych przez RFMO kilku statków NNN, które pływały pod banderą Belize po wpisaniu ich do tych wykazów, stanowi bezpośredni dowód

⁽⁵⁾ Przepisy dyscyplinarne w zakresie rejestracji statków handlowych (RMSDR), 1999, <http://www.immarbe.com/IMMARBELIB/S.I.Number-56-of-1999%20.pdf>

uchybień przez Belize obowiązkowi sprawowania pełnej jurysdykcji nad jego statkami rybackimi. Na obecnym etapie, po decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., liczba statków NNN występujących w wykazach statków NNN sporządzonych przez RFMO, które pływały pod banderą Belize po wpisaniu ich do tych wykazów, zwiększyła się do ośmiu. Z tego względu Belize nie wykazało, że wypełnia warunki określone w art. 94 ust. 2 lit. b) konwencji UNCLOS, zgodnie z którym państwo bandery poddaje swojej jurysdykcji, zgodnie ze swoim prawem krajowym, każdy statek pływający pod jego banderą oraz jego kapitała, oficerów i załogę.

- (54) Jak zauważono w motywie 35 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., poziomu rozwoju Belize nie można uznać za czynnik zmniejszający możliwości właściwych organów w odniesieniu do współpracy z innymi państwami i do prowadzenia działań w zakresie egzekwowania prawa. Ocena konkretnych czynników ograniczających rozwój została bardziej szczegółowo opisana w motywach 70–72 niniejszej decyzji.
- (55) W odniesieniu do historii, rodzaju, okoliczności, zakresu i powagi przejawów analizowanych połowów NNN Komisja wzięła pod uwagę stałą i powtarzającą się działalność połowową NNN statków pływających pod banderą Belize do 2013 r. Komisja wzięła również pod uwagę przebieg wydarzeń po przyjęciu przez Komisję decyzji z dnia 15 listopada 2012 r.
- (56) Z tego względu działania podejmowane przez Belize w świetle jego obowiązków jako państwa bandery są niewystarczające dla wypełnienia postanowień art. 94 ust. 2 lit. b) konwencji UNCLOS oraz art. 18 i 19 UNFSA.
- (57) W świetle motywów 31–36 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. oraz przebiegu wydarzeń po dniu 15 listopada 2012 r. Komisja uważa, zgodnie z art. 31 ust. 3 oraz art. 31 ust. 5 lit. b), c) i d) rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Belize nie wypełnia obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery w odniesieniu do współpracy i środków egzekwowania prawa.

3.3. Niewdrożenie przepisów międzynarodowych (art. 31 ust. 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (58) Jak opisano w motywach 39–63 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., Komisja zbadała wszelkie informacje, które uznała za istotne, w odniesieniu do statusu Belize jako umawiającej się strony IOTC i ICCAT oraz jako państwa współpracującego, niebędącego członkiem WCPFC. Ponieważ Belize było do końca 2011 r. państwem współpracującym, niebędącym stroną Komisji ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEAFC), Komisja zbadała również informacje, które uznała za istotne, dotyczące tej RFMO. Ponadto Komisja zbadała informacje, które uznała za istotne, dotyczące statusu Belize jako umawiającej się strony IOTC i ICCAT po przyjęciu decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r.
- (59) Przypomina się, że po przyjęciu decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. ICCAT wystosowała w 2013 r.

pismo ostrzegawcze⁽⁶⁾ do Belize. Sekretariat ICCAT wyraził swoje obawy dotyczące następujących kwestii: potrzeby dokładniejszego zbadania ewentualnych nieraportowanych i niedozwolonych przeładunków gatunków ICCAT złowionych jako przyłów, funkcjonalności nowego systemu VMS stworzonego przez Belize oraz konieczności zapewnienia dokładniejszej informacji w sprawie zarządzania kwotami włócznika południowego. W tym kontekście Sekretariat ICCAT zwrócił uwagę, że zaleci odpowiednie działania w celu usunięcia niedociągnięć w zakresie danych i nieprzesyłania informacji wymaganych dla pełnego wdrożenia zaleceń ICCAT w tych kwestiach.

- (60) Komisja zbadała również dostępne informacje ICCAT w zakresie przestrzegania przez Belize przepisów ICCAT i obowiązków sprawozdawczych. W tym celu Komisja wykorzystwała tabele ICCAT podsumowujące zgodność za 2012 r.⁽⁷⁾ Według dostępnych informacji w przypadku Belize stwierdzono niedociągnięcia dotyczące przeładunków na morzu poza programem obserwatorów przeładunków, a także niedociągnięcia związane z transmisją VMS. Ponadto Belize nadal nie ukończyło planu poprawy gromadzenia danych dotyczących rekinów na poziomie konkretnych gatunków.
- (61) Zgodnie z informacją pochodzącą ze sprawozdania IOTC w sprawie zgodności za 2013 r.⁽⁸⁾ w 2012 r. Belize nadal nie osiągnęło zgodności lub osiągnęło jedynie częściową zgodność w odniesieniu do kilku rezolucji przyjętych przez IOTC. W szczególności w odniesieniu do rezolucji IOTC 12/13 dla takłowców w sprawie środków prawnych i administracyjnych służących zamknięciu obszaru Belize nie dostarczyło informacji dotyczących okresów zamknięcia obszaru w sezonie 2012/2013. W odniesieniu do rezolucji IOTC 10/08 w sprawie wykazu aktywnych statków Belize nie dostarczyło obowiązkowego sprawozdania dotyczącego statków na obszarze IOTC w 2012 r. W odniesieniu do rezolucji 07/02 w sprawie wykazu uprawnionych statków o długości 24 metrów lub większej Belize zapewniło częściową zgodność, ponieważ brakuje niektórych obowiązkowych informacji dotyczących na przykład: działających portów, rodzaju narzędzi połowowych i niektórych statków z nieważnymi uprawnieniami. W odniesieniu do rezolucji IOTC 06/03 w sprawie przyjęcia systemu monitorowania statków (VMS) Belize nie dostarczyło obowiązkowego sprawozdania w sprawie VMS dotyczącego postępu i wdrażania, wymaganego na mocy tej rezolucji. W odniesieniu do rezolucji IOTC 10/02 w sprawie obowiązkowych wymogów statystycznych Belize nie dostarczyło danych o nominalnych połowach, połowach i nakładach oraz częstotliwości wielkości w standardzie wymaganym na mocy tej rezolucji. W odniesieniu do rezolucji IOTC 05/05 w sprawie przekazywania danych dotyczących rekinów Belize spełnia ją jedynie częściowo, ponieważ nie przekazano żadnych danych. W odniesieniu do rezolucji 12/05 w sprawie przeładunków dokonywanych na morzu Belize nie dostarczyło obowiązkowego sprawozdania.

⁽⁶⁾ Pismo ICCAT z dnia 11 lutego 2013 r., okólnik ICCAT nr 605, 11.2.2013.

⁽⁷⁾ ICCAT, Tabele podsumowujące zgodność, sprawozdanie ICCAT za lata 2012–2013, dodatek 3 do załącznika 10.

⁽⁸⁾ Sprawozdanie IOTC w sprawie zgodności w odniesieniu do Belize, 10. sesja Komitetu ds. Zgodności, 2013, CoC10-CR02.

W odniesieniu do rezolucji 11/04 w sprawie obserwatorów Belize nie wdrożyło programu obserwatorów wymaganego na mocy tej rezolucji. W szczególności Belize nie stworzyło systemu obserwatorów dla obowiązkowych 5 % na morzu dla statków o długości przekraczającej 24 metry i nie spełnia obowiązku sprawozdawczego dotyczącego obserwatorów. W odniesieniu do rezolucji IOTC 01/06 w sprawie programu dotyczącego statystycznej dokumentacji połowów Belize nie dostarczyło informacji w sprawie instytucji i osób uprawnionych do weryfikacji dokumentów statystycznych dla opastuna.

- (62) Działania Belize w odniesieniu do zobowiązań w ramach ICCAT, opisane w motywach 59 i 60 niniejszej decyzji, a także nieprzekazanie IOTC informacji, o której mowa w motywie 61 niniejszej decyzji, wskazuje, że Belize nie wypełnia spoczywających na nim obowiązków jako na państwie bandery na mocy konwencji UNCLOS oraz UNFSA. W szczególności nieprzesłanie terminowo informacji dotyczącej danych statystycznych, VMS, połowów i nakładów połowowych, przeładunków na morzu, programu obserwatorów osłabia możliwość spełnienia przez Belize jego obowiązków na mocy art. 117 i 118 konwencji UNCLOS, nakładających na państwo obowiązek przyjęcia dla swoich podmiotów krajowych środków służących ochronie żywych zasobów morza pełnego oraz współpracy w zakresie środków ochrony żywych zasobów morza na obszarze morza pełnego i zarządzania nimi.
- (63) Jak opisano w motywie 46 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., podczas wizyty w Belize przeprowadzonej w listopadzie 2010 r. wykryto szereg niedociągnięć, w szczególności w zakresie możliwości operacyjnych systemu VMS oraz programu obserwatorów. Inne przesłanki do obaw, odnoszące się do systemu inspekcji oraz nadzoru nad przeładunkiem, wskazano w motywie 51 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., w związku ze sprawozdaniem IOTC w sprawie zgodności za 2010 r. W tym kontekście informacje przekazane przez władze Belize w odniesieniu do stworzenia rzetelnego systemu inspekcji, programu obserwatorów, sprawozdań z wyładunku, nadzoru nad przeładunkiem i monitorowania wyładowywanych połowów wskazały, że władze nie zapewniły skutecznej i wydajnej kontroli i monitorowania statków pływających pod banderą Belize, zgodnie ze zobowiązaniami międzynarodowymi. W szczególności zachęcano Belize do opracowania i wdrożenia krajowego systemu monitorowania, kontroli i nadzoru, systemu dzienników pokładowych i raportowania połowów, systemu deklaracji wyładunkowych, systemu inspekcji i kontroli wyładunku, systemu wyznaczonych portów oraz programu obserwatorów. Władze Belize przekazały informacje o krajowym programie obserwatorów oraz najważniejszych cechach nowego systemu monitoringu statków i e-rejestru. Jednakże te dokumenty prezentują jedynie przygotowawczy etap procesu i nie zawierają szczegółowego harmonogramu wejścia w życie i właściwego wdrożenia. Projekt harmonogramu inspekcji połowów pełnomorskich w portach, przedstawiony przez Belize w dniu 5 marca 2013 r., znajduje się na etapie przygotowawczym i wymaga intensywnego dalszego rozwoju, zanim przyniesie jakie-

kolwiek praktyczne skutki. Krajowy program obserwatorów nadal znajduje się na etapie opracowywania. Obecny system inspekcji nie zapewnia właściwego objęcia floty statków pływających pod banderą Belize, prowadzących działalność na pełnym morzu, z uwagi na nieodpowiednie środki inspekcji. W tym kontekście przypomina się, że Belize ma poważne problemy z danymi raportowymi dla poszczególnych RFMO, co osłabia zdolność kraju do realizacji jego zobowiązań jako państwa bandery.

- (64) Jak określono w motywach 41–42 oraz 51–52 decyzji Komisji z listopada 2012 r. oraz w motywie 62 preambuły do niniejszej decyzji, Belize nie wypełniło swoich obowiązków w zakresie rejestracji i sprawozdawczości. Po przyjęciu przez Komisję decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. Belize poinformowało, że kwestia rejestrów nie była problemem merytorycznym, nie podważając jednak istnienia ustaleń dotyczących przestrzegania przepisów RFMO. W tym kontekście zauważa się, że występują rozbieżności między oficjalną dokumentacją RFMO a oświadczeniami Belize. W szczególności Komisja stwierdziła, że w Belize system elektronicznego raportowania o połowach znajduje się dopiero na etapie tworzenia i wymaga dalszych testów. W rzeczywistości informacja przedstawiona przez Belize nie wpłynęła w żaden sposób na zgodność tego państwa z systemami zgodności RFMO, wskazanymi w decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. Belize nie poparło swoich oświadczeń odpowiednią dokumentacją, która pozwoliłaby Komisji na pominięcie istniejących sprawozdań RFMO w sprawie zgodności, które – jak już stwierdzono w tej sekcji – nader krytycznie odnoszą się do działań podejmowanych przez Belize na rzecz wdrożenia prawa międzynarodowego. Od przyjęcia decyzji Komisji w dniu 15 listopada 2012 r. nie osiągnięto w tym zakresie żadnego postępu.
- (65) W odniesieniu do systemu monitorowania statków (VMS), o którym mowa w motywach 48 i 52 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. oraz w motywie 63 niniejszej decyzji, Komisja przypomina o różnych problemach wskazywanych przez WCPFC, IOTC i ICCAT. Po przyjęciu decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. Belize stwierdziło, że prowadzi proces usprawniania swojego systemu VMS. Jednakże nowy system informacji o zasobach rybnych oraz system e-rejestru znajduje się na etapie tworzenia i jeszcze nie działa. Co więcej, Belize nie dysponuje funkcjonującym Centrum Monitorowania Rybołówstwa (CMR). W odniesieniu do przestrzegania wymogów RFMO dotyczących VMS istnieją rozbieżności między oficjalną dokumentacją RFMO a oświadczeniami Belize. Belize zakwestionowało wnioski RFMO. Jednakże informacje przedstawione przez Belize nie wykazały jakiegokolwiek zmiany w działaniach tego kraju w ramach systemów zgodności RFMO. Belize nie poparło swoich oświadczeń za pomocą odpowiedniej dokumentacji, która pozwoliłaby Komisji pominąć istniejące sprawozdania RFMO w sprawie zgodności. Z tego względu Belize nie spełnia warunków określonych w art. 18 ust. 3 lit. g) UNFSA w odniesieniu do informacji gromadzonych w sprawie zdolności władz Belize w zakresie monitorowania, kontroli i nadzoru, w szczególności ich zdolności operacyjnych i funkcjonalności.

- (66) Elementy, o których mowa w sekcji 3.3 niniejszej decyzji, wskazują, że postępowanie Belize narusza wymogi art. 18 ust. 3 UNFSA.
- (67) Jak podkreślono w motywie 63 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., Belize prowadzi międzynarodowy rejestr morskiej żeglugi handlowej (IMMARBE) służący do rejestracji statków, który nie gwarantuje, że statki pływające pod banderą Belize są rzeczywiście związane z tym państwem. Belize poinformowało, że sprawuje kontrolę nad swoją flotą rybacką bez względu na to, że IMMARBE zarządzane jest przez podmiot prywatny. Na podstawie publicznie dostępnej informacji ujawniono, że od czerwca 2013 r. rząd Belize⁽⁹⁾ przejął operacyjną kontrolę nad IMMARBE. Chociaż Belize podjęło decyzję o nacjonalizacji IMMARBE w dniu 13 lipca 2013 r., Komisja nie otrzymała od Belize żadnej informacji, iż zapewni ono dodatkowe elementy potwierdzające faktyczne powiązanie między Belize a statkami zarejestrowanymi pod jego banderą. Taka sytuacja nadal jest niezgodna ze zobowiązaniami określonymi w art. 91 konwencji UNCLOS.
- (68) Z tego względu działania podjęte przez Belize w świetle jego obowiązków jako państwa bandery są niewystarczające dla spełnienia postanowień art. 91, 117 i 118 konwencji UNCLOS oraz art. 18 ust. 3 UNFSA.
- (69) W kontekście motywów 39–63 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. oraz przebiegu wydarzeń po dniu 15 listopada 2012 r. Komisja uważa, zgodnie z art. 31 ust. 3 i 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Belize nie wypełniło obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do międzynarodowych przepisów, uregulowań oraz środków ochrony i zarządzania.

3.4. Szczegółne ograniczenia państw rozwijających się

- (70) Przypomina się, że według wskaźnika rozwoju społecznego Organizacji Narodów Zjednoczonych⁽¹⁰⁾ Belize jest państwem o średnim stopniu rozwoju społecznego (96. miejsce spośród 186 państw), a zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1905/2006 Belize należy do kategorii kraju o średnio niskich dochodach.
- (71) Jak stwierdzono w motywie 66 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., nie można było znaleźć bezpośredniego dowodu na to, że niewypełnienie przez Belize obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jest spowodowane brakiem rozwoju. Po dniu 15 listopada 2012 r. nie przedstawiono żadnych dodatkowych konkretnych dowodów świadczących o tym, że stwierdzone niedociągnięcia są skutkiem braku możliwości i infrastruktury administracyjnej.
- (72) Biorąc pod uwagę motywy 65–66 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. oraz przebieg wydarzeń po dniu
- 15 listopada 2012 r., Komisja uważa, zgodnie z art. 31 ust. 7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że poziom rozwoju Belize nie ma negatywnego wpływu na jego stopień rozwoju i ogólną działalność w odniesieniu do rybołówstwa.

4. POSTĘPOWANIE DOTYCZĄCE KRÓLESTWA KAMBODŻY

- (73) W dniu 15 listopada 2012 r. Komisja powiadomiła Królestwo Kambodży (Kambodżę) o decyzji Komisji podjętej na mocy przepisów art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, zgodnie z którą rozważa możliwość uznania Kambodży za niewspółpracujące państwo trzecie⁽¹¹⁾.
- (74) Komisja zachęciła Kambodżę, by w ścisłej współpracy z jej służbami przyjęła plan działania na rzecz usunięcia niedociągnięć stwierdzonych w decyzji Komisji.
- (75) W zaproponowanym planie działania Komisja stwierdziła kilka przypadków niewdrożenia obowiązków wynikających z prawa międzynarodowego, związanych w szczególności z przyjęciem odpowiednich ram prawnych, brakiem odpowiedniego i skutecznego systemu monitorowania, kontroli i inspekcji, brakiem odstrasżającego systemu sankcji oraz właściwym wdrożeniem systemu świadectw połowowych. Stwierdzone niedociągnięcia odnoszą się ogólnie do przestrzegania zobowiązań międzynarodowych i warunków rejestracji statków zgodnie z prawem międzynarodowym. Stwierdzono również nieprzestrzeganie zaleceń i rezolucji odpowiednich organów, na przykład międzynarodowego planu działania Organizacji Narodów Zjednoczonych na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom (IPOA–UN). Jednakże nieprzestrzeganie niewiążących zaleceń i rezolucji wzięto pod uwagę jedynie jako dowody pomocnicze, a nie jako podstawę do wyznaczenia.
- (76) W dniu 22 listopada 2012 r. Komisja spotkała się w Brukseli z przedstawicielami władz Kambodży celem wyjaśnienia aktualnej sytuacji i dalszych działań w następstwie decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r.
- (77) W dniu 7 lutego 2013 r. Kambodża udzieliła odpowiedzi na pismo z dnia 15 listopada 2012 r., przekazując wykaz środków przyjętych dla zwalczania połowów NNN. Kambodża stwierdziła, że opracowała ramy planowania strategicznego dla rybołówstwa na lata 2010–2019, w tym kodeks postępowania Kambodży na rzecz odpowiedzialnego rybołówstwa, podstawowy dokument służący kontroli i rozwojowi morskich zasobów rybackich oraz eliminacji nielegalnych połowów, dziennik pokładowy statków rybackich dla połowów morskich oraz oświadczenie w sprawie technicznych wymogów zarządzania statkami rybackimi. Kambodża stwierdziła również, że dokonała wzmocnienia i rozszerzenia systemu monitorowania, kontroli i nadzoru oraz

⁽⁹⁾ <http://amandala.com.bz/news/gob-assumes-control-ibc-immarbe/>

⁽¹⁰⁾ W przypadku wszelkich odniesień do wskaźnika rozwoju społecznego Organizacji Narodów Zjednoczonych zob. (ranking krajów, o których mowa w niniejszej decyzji, zaktualizowany zgodnie z ostatnim dostępnym sprawozdaniem ONZ): http://hdr.undp.org/en/media/HDR2013_EN_Summary.pdf

⁽¹¹⁾ Pismo do Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Rybołówstwa Królestwa Kambodży z dnia 15 listopada 2012 r.

- współpracowała z państwami należącymi do regionalnego planu działania (RPOA) w celu wdrożenia regionalnego planu działania na rzecz zwalczania połowów NNN. W piśmie z dnia 7 lutego 2013 r. Kambodża stwierdziła, że potrzebuje więcej czasu na pełną realizację jej zobowiązań ze względu na niedostateczne zasoby ludzkie i finansowe.
- (78) Komisja podjęła szereg prób nawiązania kontaktu z Kambodżą w celu pogłębienia rozmów dotyczących proponowanego planu działania. W dniu 29 kwietnia 2013 r. Komisja wysłała drugie pismo, w którym przypominała o zgłoszonym przez siebie w dniu 15 listopada 2012 r. postulacie oraz zwróciła się o dokumenty potwierdzające działania podjęte już przez Kambodżę.
- (79) W dniu 24 maja 2013 r. zorganizowano wideokonferencję z przedstawicielami Kambodży. W trakcie wideokonferencji przedstawiciele Kambodży przedstawili następujące ustne informacje: system rejestracji statków został zmieniony w 2003 r., kiedy rejestr przeniesiono z prywatnego podmiotu mającego siedzibę w Singapurze do prywatnego podmiotu mającego siedzibę w Korei. Kambodża podkreśliła swoją wolę przestrzegania wszystkich uregulowań międzynarodowych i krajowych. Narzędziem stosowanym przez Kambodżę do zwalczania połowów NNN miało być wyrejestrowanie statków podejrzewanych o prowadzenie połowów NNN. Kilka statków NNN miałyby ulec wyrejestrowaniu. Ponadto jeżeli statek znajduje się w wykazie statków NNN, nie może zostać zarejestrowany w Kambodży. Kambodża stwierdziła, że nie dokonywała rejestracji nowych statków rybackich od 2010 r.
- (80) W trakcie wideokonferencji w dniu 24 maja 2013 r. Komisja zwróciła uwagę na ustalenia w decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., przypominała władzom Kambodży o konieczności pilnego usunięcia stwierdzonych niedociągnięć oraz przekazania dokumentacji potwierdzającej złożone przez Kambodżę oświadczenia ustne i pisemne, a także wyjaśniła ewentualne skutki w przypadku nieusunięcia stwierdzonych niedociągnięć.
- (81) W piśmie z dnia 14 czerwca 2013 r. Kambodża przesała dodatkowe elementy dotyczące jej aktualnej polityki zwalczania połowów NNN oraz planu działania na rzecz zwalczania połowów NNN, stosowane przez jej Administrację Państwa Bandery, Międzynarodowy Rejestr Statków Kambodży. Były one zgodne z ustnymi oświadczeniami złożonymi w trakcie wideokonferencji w dniu 24 maja 2013 r. Kambodża dostarczyła również wykaz statków rybackich oraz statków do przewozu ryb/chłodniowców/towarowych statków chłodni, pływających pod banderą Kambodży w maju 2013 r.
- (82) Kambodża nie przedstawiła informacji, kiedy obecna polityka zwalczania połowów NNN oraz zobowiązania wynikające z planu działania na rzecz zwalczania połowów NNN zostaną przeniesione do wiążących przepisów prawnych oraz zostaną zrealizowane i wdrożone przez władze Kambodży.
- (83) Komisja nie otrzymała dalszych i bardziej szczegółowych informacji o działaniach podejmowanych przez Kambodżę na rzecz zwalczania połowów NNN.
- (84) Komisja nadal poszukiwała wszelkich informacji, jakie uważała za niezbędne, i je weryfikowała. Uwagi ustne i pisemne, przedłożone przez Kambodżę po przyjęciu decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., zostały rozpatrzone i wzięte pod uwagę, a Kambodża była na bieżąco informowana ustnie lub pisemnie o rozważaniach Komisji.
- (85) W świetle zebranych elementów, jak pokazano w następnej sekcji, Komisja uważa, że Kambodża nie zareagowała w sposób dostateczny na niepokojące kwestie i niedociągnięcia opisane w decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. Co więcej, nie wdrożono również w pełni środków proponowanych w załączonym planie działania.

5. UZNANIE KAMBODŻY ZA NIEWSPÓLPRACUJĄCE PAŃSTWO TRZECIE

- (86) Zgodnie z art. 31 ust. 3 rozporządzenia w sprawie połowów NNN niniejszym Komisja dokonuje przeglądu przestrzegania przez Kambodżę jej zobowiązań międzynarodowych jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu, zgodnie z ustaleniami w decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. i proponowanym planem działania, w kształcie uwzględniającym istotne informacje przekazane przez Kambodżę. Do celów niniejszego przeglądu Komisja wzięła pod uwagę parametry określone w art. 31 ust. 4–7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

5.1. Powtarzające się przypadki statków prowadzących połowy NNN oraz przepływów handlowych produktów pochodzących z połowów NNN (art. 31 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (87) Jak podkreślono w motywach 75 i 76 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., na podstawie informacji pochodzących z RFMO oraz własnych działań, Komisja stwierdziła kilka przypadków prowadzenia działalności NNN przez statki pływające pod banderą Kambodży.
- (88) Jak podkreślono w motywie 75 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., na podstawie informacji pochodzących z wykazów statków NNN sporządzonych przez RFMO Komisja stwierdziła kilka przypadków prowadzenia działalności NNN przez statki pływające pod banderą Kambodży lub posiadające licencję połowową wydaną przez Kambodżę. Statek rybacki Draco-1 (obecna nazwa⁽¹²⁾: Shaanxi Henan 33; nazwa w listopadzie 2012 r., o której mowa w motywie 75 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r.: Xiong Nu Baru 33), pływający pod banderą Kambodży, zaobserwowano podczas nielegalnego połowu na obszarze CCAMLR w styczniu 2010 r.⁽¹³⁾ i w kwietniu 2010 r.⁽¹⁴⁾ Ponadto statek rybacki Trosky (obecna nazwa⁽¹⁵⁾: Huiqunan; nazwa w listopadzie 2012 r., o której mowa w motywie 75

⁽¹²⁾ <http://iiu-vessels.org/iiu/iiu/vessel?uid=63>

⁽¹³⁾ Dokument CCAMLR: COM CIRC 10/11 z dnia 2 lutego 2010 r.

⁽¹⁴⁾ Dokument CCAMLR: COM CIRC 10/45 z dnia 20 kwietnia 2010 r.

⁽¹⁵⁾ <http://iiu-vessels.org/iiu/iiu/vessel?uid=102>

- decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r.: Yangzi Hua 44), pływający pod banderą Kambodży, zaobserwowano podczas nielegalnego połowu na obszarze CCAMLR w kwietniu 2010 r.⁽¹⁶⁾.
- (89) Jak podkreślono w sekcji 5.1 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., występowanie w wykazach statków NNN sporządzonych przez RFMO kilku statków NNN, które pływały pod banderą Kambodży po wpisaniu ich do tych wykazów, wyraźnie wskazuje, że Kambodża nie wypełniła spoczywających na niej jako na państwie bandery obowiązków na mocy prawa międzynarodowego.
- (90) Ponadto, jak określono w motywie 76 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., Komisja zgromadziła dowody potwierdzające naruszenie przez Kambodżę środków ochrony i zarządzania, wymaganych na mocy prawa międzynarodowego. W szczególności Komisja zgromadziła na podstawie unijnych świadectw połowowych udokumentowane informacje potwierdzające powtarzające się przypadki naruszenia środków ochrony i zarządzania ICCAT przez statek kambodżański, co sprawiło, że sklasyfikowano te przypadki jako działalność połowową NNN. Wspomniane naruszenia odnosiły się do kambodżańskiego transportowca, który odbierał na morzu ryby od statków rybackich do połowów okrężnicą. Zgodnie z zaleceniem ICCAT 06-11 statki rybackie do połowów okrężnicą nie mogą dokonywać przeladunku gatunków tuńczyka na morzu na obszarze ICCAT. Ponadto kambodżański transportowiec nie figurował w prowadzonym przez ICCAT rejestrze transportowców upoważnionych do prowadzenia działalności na obszarze ICCAT zgodnie z postanowieniami sekcji 3 zalecenia ICCAT 06-11. Władze Kambodży nie podjęły żadnych działań w tej sprawie. Postępowanie Kambodży jest sprzeczne z wymogami art. 94 ust. 1 i 2 konwencji UNCLOS, które stanowią, że każde państwo skutecznie poddaje swojej jurysdykcji i kontroli każdy statek, który pływa pod jego banderą. Kambodża nie zapewniła odpowiednich sankcji, środków odstraszających od powtarzania naruszeń i pozbawiających sprawców korzyści płynących z ich nielegalnej działalności, co jest sprzeczne z zaleceniem w pkt 21 planu IPOA-IUU.
- (91) W kontekście wyżej wymienionych, sprawdzonych przypadków połowów NNN przez statki pływające pod banderą Kambodży, a także pomimo sformułowanych w tym zakresie postulatów w planie działania, Kambodża nie przedstawiła żadnej dokumentacji wspierającej działania podejmowane przeciwko rzekomym nielegalnym połowom, która potwierdziłaby istnienie odpowiednich sankcji, środków odstraszających od powtarzania naruszeń oraz pozbawiających sprawców korzyści płynących z nielegalnej działalności. Kambodża poinformowała jedynie, że jej polityka zwalczania połowów NNN polega na wycofaniu rejestracji statku i odebraniu wszelkich licencji, świadectw, zezwoleń lub dokumentów wydanych statkom pływającym pod jej banderą. Kambodża nie dysponuje również odpowiednim systemem administracyjnym w celu prowadzenia dochodzeń i monitoringu jej statków. Nie udało się osiągnąć żadnego postępu w tym zakresie od decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r.
- (92) W odniesieniu do zmiany ram prawnych, służącej zapewnieniu ochrony żywych zasobów morza pełnego i zarządzania nimi, Kambodża stwierdziła, że opracowała ramy planowania strategicznego dla rybołówstwa na lata 2010–2019, w tym kodeks postępowania Kambodży na rzecz odpowiedzialnego rybołówstwa. Jednakże informacje przekazane przez Kambodżę nie potwierdzają wdrożenia żadnych konkretnych środków dla usunięcia i naprawy niedociągnięć stwierdzonych w decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. Dokumenty przekazane przez Kambodżę miały charakter ogólny i nie zawierały konkretnego planu działania służącego zapewnieniu ochrony żywych zasobów morza pełnego i zarządzania nimi. Składały się z ogólnych zasad i odnosiły wyłącznie do połowów w Kambodży (w wodach śródlądowych i przybrzeżnych). Obejmowały również opis sektora rybołówstwa w Kambodży i mandat Administracji Rybackiej, który jest bardzo ogólny i nie opisuje szczegółowo konkretnych środków zarządzania połowami. Informacje przekazane przez Kambodżę zawierały analizę potwierdzającą słabe strony ograniczonego zarządzania, otoczenia prawnego i regulacyjnego w niektórych aspektach, brak demarkacji i słabe egzekwowanie przepisów, ograniczone umiejętności, standardy i materiał doradczy. Ponadto, pomimo żądań ze strony Komisji, Kambodża nie przekazała żadnej dokumentacji potwierdzającej zamiar zmiany ram prawnych, wykraczającej poza przyjęcie wyżej wspomnianych ram planowania strategicznego i kodeksu postępowania na rzecz odpowiedzialnego rybołówstwa.
- (93) W odniesieniu do ram prawnych dotyczących rejestracji statków rybackich Kambodża nie przekazała żadnej dokumentacji Kambodża stwierdziła, że zakończyła proces ogłaszania regulaminu technicznego zarządzania statkami rybackimi, który odnosi się do kwestii bezpieczeństwa na morzu.
- (94) Kambodża nie przekazała żadnej dokumentacji dotyczącej zmiany ram prawnych służącej wdrożeniu odstraszającego systemu sankcji.
- (95) Kambodża nie przekazała informacji o kwestiach wskazanych w planie działania dotyczących zmiany ram prawnych, niezbędnej dla umożliwienia władzom zwracania się z żądaniem o udzielenie informacji i badania działań agentów, zarejestrowanych właścicieli i faktycznych właścicieli statków rybackich pływających pod banderą Kambodży.
- (96) Postępowanie Kambodży w sprawach, o których mowa w tej sekcji niniejszej decyzji, odnoszących się do działań służących eliminacji powtarzających się działań połowowych NNN, jest niezgodne z podstawowymi obowiązkami państw bandery, określonymi w art. 94 ust. 2 lit. b) konwencji UNCLOS, który stanowi, że państwo bandery poddaje swojej jurysdykcji zgodnie ze swoim prawem krajowym każdy statek, który pływa pod jego banderą, oraz jego kapitana, oficerów i załogę w odniesieniu do administracyjnych, technicznych i socjalnych kwestii dotyczących statku. Informacje przekazywane przez Kambodżę nie pozwalają Komisji na stwierdzenie, że Kambodża dokonała wyraźnej poprawy swoich ram prawnych od przyjęcia decyzji z dnia 15 listopada 2012 r.

⁽¹⁶⁾ Porównaj: przypis 14.

(97) Z tego względu działania podejmowane przez Kambodżę w świetle jej obowiązków jako państwa bandery są niewystarczające dla wypełnienia postanowień art. 94 konwencji UNCLOS. Przypomina się, że bez znaczenia jest to, czy Kambodża faktycznie ratyfikowała konwencję UNCLOS, ponieważ postanowienia konwencji UNCLOS dotyczące nawigacji na pełnym morzu (art. 86–115 konwencji UNCLOS) zostały uznane za zwyczajowe prawo międzynarodowe. Za pomocą tych postanowień dokonuje się faktycznej kodyfikacji wcześniejszych przepisów zwyczajowego prawa międzynarodowego i praktycznie dosłownie przejmuje się brzmienie Konwencji o morzu pełnym oraz Konwencji o morzu terytorialnym i morskim pasie przyległym, które Kambodża odpowiednio ratyfikowała i do których przystąpiła.

(98) W kontekście motywów 76–79 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. oraz przebiegu wydarzeń po dniu 15 listopada 2012 r. Komisja uważa, zgodnie z art. 31 ust. 3 oraz art. 31 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Kambodża nie wypełnia obowiązków spoczywających na niej na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery w odniesieniu do statków NNN oraz połowów NNN prowadzonych lub wspieranych przez statki rybackie pływające pod jej banderą lub przez jej pomioty krajowe oraz nie podjęła wystarczających środków dla przeciwdziałania udokumentowanym i powtarzającym się połowom NNN przez statki uprzednio pływające pod jej banderą.

5.2. Brak współpracy i egzekwowania przepisów (art. 31 ust. 5 lit. b), c) i d) rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

(99) Jak określono w motywach 83–86 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., Komisja zbadała, czy Kambodża podjęła skuteczne środki egzekucyjne w odniesieniu do agentów odpowiedzialnych za połowy NNN i czy stosowano odpowiednio surowe kary dla pozbawienia sprawców korzyści uzyskanych w wyniku połowów NNN.

(100) Jak określono w motywie 84 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., Kambodża nie zapewniła odpowiednio surowych kar za połowy NNN prowadzone przez statki i, w możliwie jak największym stopniu, przez podmioty krajowe podlegające jej jurysdykcji, w celu skutecznego zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania, a także w celu pozbawiania sprawców korzyści uzyskanych w wyniku takich połowów.

(101) W trakcie wideokonferencji w dniu 24 maja 2013 r. Kambodża złożyła ustne oświadczenia, że dokonała wyrejestrowania statków podejrzewanych o prowadzenie działalności połowowej NNN. W piśmie z dnia 14 czerwca 2013 r. Kambodża stwierdziła, że w przypadkach stwierdzenia, że dany statek prowadzi nielegalne połowy, w tym jest wpisany do sporządzanych przez RFMO wykazów statków NNN, Międzynarodowy Rejestr Statków Kambodży powinien podjąć natychmiastowe i zdecydowane działania dyscyplinujące, w tym wycofać rejestrację statku i odebrać wszelkie licencje, świadectwa, zezwolenia lub dokumenty wydane statkom pływającym pod banderą Kambodży. Komisja uważa, że samo

cofnięcie rejestracji statku bez jakichkolwiek dodatkowych kar pieniężnych lub innych sankcji nie jest dostatecznie surowym środkiem. Samo cofnięcie rejestracji nie pozbawia skutecznie sprawcy korzyści płynących z jego nielegalnej działalności. Ponadto nie uniemożliwia ono sprawcy dokonania zmiany bandery takiego statku na tanią banderę. Poza tym, pomimo żądań ze strony Komisji, Kambodża nie przesłała żadnej dokumentacji popierającej te oświadczenia ustne i pisemne. Nie udało się osiągnąć żadnego postępu w tym zakresie od decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r.

(102) Jak wyjaśniono w motywach 91–95 niniejszej decyzji, po przyjęciu przez Komisję decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. Kambodża nie stworzyła odstraszającego systemu kar. Nie udało się osiągnąć żadnego postępu w tym zakresie od decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r.

(103) Jak podkreślono w motywie 86 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., w Kambodży występuje problem ograniczonych możliwości współpracy z innymi państwami oraz realizacji działań egzekucyjnych, powiązany z brakiem otoczenia prawnego i administracyjnego oraz upoważnienia dla władz do realizacji ich obowiązków. Nie udało się osiągnąć żadnego postępu w tym zakresie od przyjęcia decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r.

(104) Kambodża nie przekazała żadnej dokumentacji odnoszącej się do szkolenia obserwatorów i urzędników wyładunkowych. Nie udało się osiągnąć żadnego postępu w tym zakresie od przyjęcia decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r.

(105) Postępowanie Kambodży w sprawach będących przedmiotem tej sekcji niniejszej decyzji, odnoszących się do działań służących współpracy i egzekwowaniu przepisów, jest sprzeczne z podstawowymi obowiązkami państwa bandery, określonymi w art. 94 ust. 1 i 2 konwencji UNCLOS, które stanowią, że każde państwo skutecznie poddaje swojej jurysdykcji i kontroli każdy statek, który pływa pod jego banderą, ponieważ dowodzi niespełnienia przez Kambodżę jej obowiązków w odniesieniu do jej statków działających na pełnym morzu.

(106) W odniesieniu do historii, rodzaju, okoliczności, zakresu i powagi przejawów analizowanych połowów NNN Komisja wzięła pod uwagę stałą i powtarzającą się działalność połowową NNN statków pływających pod banderą Kambodży do 2013 r. Komisja wzięła również pod uwagę przebieg wydarzeń po przyjęciu przez Komisję decyzji z dnia 15 listopada 2012 r.

(107) Z tego względu działania podejmowane przez Kambodżę w świetle jej obowiązków jako państwa bandery są niewystarczające dla wypełnienia postanowień art. 94 konwencji UNCLOS.

(108) W świetle motywów 83–86 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. oraz przebiegu wydarzeń po dniu 15 listopada 2012 r. Komisja uważa, zgodnie z art. 31 ust. 3 oraz art. 31 ust. 5 lit. b), c) i d) rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Kambodża nie wypełnia

obowiązków spoczywających na niej na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery w odniesieniu do współpracy i środków egzekwowania prawa.

5.3. Niewdrożenie przepisów międzynarodowych (art. 31 ust. 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

(109) Jak opisano w motywach 89–96 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., Komisja zbadała wszelkie informacje, które uznała za istotne, wśród danych opublikowanych przez RFMO, w szczególności przez ICCAT oraz Komisję ds. Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki (CCAMLR). Ponadto Komisja zbadała informacje, które uznała za istotne, dotyczące statusu Kambodży jako państwa niebędącego umawiającą się stroną ICCAT i CCAMLR po przyjęciu decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r.

(110) Przypomina się, że od czasu przyjęcia decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. ICCAT uzgodniła w sprawozdaniu ICCAT za lata 2012–2013⁽¹⁷⁾, że należy utrzymać status Kambodży, ponieważ nie otrzymano żadnej odpowiedzi na pisma ICCAT. Wobec braku odpowiedzi Kambodży przedstawiającej wymagane informacje dotyczące przestrzegania środków ochrony i zarządzania ICCAT podjęła decyzję o utrzymaniu statusu Kambodży w 2013 r. Komitet ICCAT faktycznie dokonał przeglądu dostępnej informacji, aby ocenić współpracę państw niebędących umawiającymi się stronami, a po wysłaniu przez Komisję pisma w sprawie statusu do Kambodży sekretariat nie otrzymał żadnej korespondencji. W tym kontekście podjęto decyzję o utrzymaniu statusu Kambodży do czasu otrzymania dalszych informacji. Ta sytuacja stanowi potwierdzenie niewypełnienia przez Kambodżę jakichkolwiek zobowiązań państwa bandery dotyczących środków zarządzania i ochrony, przewidzianych na mocy konwencji UNCLOS.

(111) Zgodnie z informacją uzyskaną od CCAMLR⁽¹⁸⁾ dotyczącą systemu dokumentowania połowów Kambodża jako niebędące umawiającą się stroną państwo niewspółpracujące z CCAMLR mogła uczestniczyć w połowach antara lub handlu nim w 2012 r. W 2012 r. CCAMLR formalnie zwróciła się do Kambodży w celu pozyskania jej współpracy i uzyskania danych dotyczących handlu antara. Jednakże od tego czasu nie dostarczono żadnych informacji. Ta sytuacja potwierdza niespełnienie przez Kambodżę jakichkolwiek obowiązków państwa bandery odnoszących się do środków zarządzania i ochrony na mocy konwencji UNCLOS.

(112) W odniesieniu do stworzenia wiarygodnego systemu inspekcji, programu obserwatorów, sprawozdań

z wyładunku, nadzoru nad przeładunkiem i monitorowania wyładowywanych połowów pomimo postulatów zgłaszanych w planie działania Kambodża nie przekazała żadnej dokumentacji. Kambodża stwierdziła, że zakończyła prace nad dziennikiem pokładowym statków rybackich dla połowów morskich, a także wzmocniła i rozszerzyła system monitorowania, kontroli i nadzoru („system MCS”), nie przedstawiając dalszych szczegółów. Kambodża przesłała jedynie wzór dziennika pokładowego statku rybackiego. Komisji nie przekazano żadnej innej istotnej dokumentacji. Od przyjęcia decyzji Komisji w dniu 15 listopada 2012 r. nie osiągnięto w tym zakresie żadnego postępu.

(113) W odniesieniu do obowiązków w zakresie raportowania i rejestracji Kambodża nie przekazała żadnej dokumentacji, pomimo postulatów w planie działania. Od przyjęcia decyzji Komisji w dniu 15 listopada 2012 r. nie osiągnięto w tym zakresie żadnego postępu.

(114) W zakresie systemu monitorowania statków (VMS) Kambodża stwierdziła, że statki do przewozu ryb pływające pod banderą Kambodży powinny być co do zasady wyposażone w niezbędny system pokładowy, w tym w VMS. Pomimo postulatów zgłaszanych w planie działania, Kambodża nie przekazała żadnej dokumentacji potwierdzającej to stanowisko pisemne. Od przyjęcia decyzji Komisji w dniu 15 listopada 2012 r. nie osiągnięto w tym zakresie żadnego postępu.

(115) Działając w sposób, o którym mowa w motywach 112–114, Kambodża nie wykazała, że wypełnia warunki określone w art. 94 ust. 2 lit. b) konwencji UNCLOS, zgodnie z którymi państwo bandery poddaje swojej jurysdykcji, zgodnie ze swoim prawem krajowym, każdy statek pływający pod jego banderą oraz jego kapitana, oficerów i załogę w odniesieniu do kwestii administracyjnych, technicznych i socjalnych na statku.

(116) Jak podkreślono w motywie 96 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., Kambodża prowadzi międzynarodowy rejestr statków służący do rejestracji statków, który funkcjonuje jako Administracja Państwa Bandery Kambodży, co stwierdzono w piśmie Kambodży z dnia 14 czerwca 2013 r. Międzynarodowy rejestr statków Kambodży znajduje się poza Kambodżą i nie gwarantuje, że statki pływające pod banderą Kambodży są rzeczywiście związane z tym państwem. Kambodża nie przesłała żadnej dokumentacji pokazującej zmianę w systemie rejestracji statków rybackich, poza ustnymi i pisemnymi oświadczeniami, że dokonywanie rejestracji statków rybackich pod banderą Kambodży jest zakazane od 2010 r. W piśmie z dnia 14 czerwca 2013 r. wskazuje się, że Kambodża miała w maju 2013 r. 6 statków rybackich oraz 78 statków do przewozu ryb/chłodniowców/towarowych statków chłodni w swoim rejestrze statków. Dostępna publicznie informacja⁽¹⁹⁾ pokazuje jednak, że pod banderą Kambodży zarejestrowanych

⁽¹⁷⁾ Sprawozdanie ICCAT za dwuletni okres 2012–2013, część I (2012), tom 1 opisuje działania Komisji w trakcie pierwszej połowy tego dwuletniego okresu i zawiera sprawozdanie z 18. Spotkania specjalnego Komisji (Agadir, Maroko, 12–19 listopada 2012 r.). Sprawozdanie dostępne na stronie: http://www.iccat.es/Documents/BienRep/REP_EN_12-13_I_1.pdf

⁽¹⁸⁾ Sprawozdanie CCAMLR z 31. Spotkania Komisji, Australia, 23 października–1 listopada 2012 r. Właściwe informacje pozyskane ze strony internetowej CCAMLR: <http://www.ccamlr.org/en/system/files/e-cc-xxx1.pdf>

⁽¹⁹⁾ <http://www.world-register.org/>

jest 150 statków rybackich. Ta flota dysponuje znaczną zdolnością połowową, która nie podlega skutecznemu systemowi monitorowania, co nie może pozwolić Kambodży na zapewnienie pełnej realizacji jej zobowiązań jako państwa bandery. Komisja nie otrzymała od Kambodży żadnej informacji, która zapewniłaby dodatkowe elementy potwierdzające istnienie faktycznego powiązania między Kambodżą a statkami pływającymi pod jej banderą. Taka sytuacja jest w dalszym ciągu sprzeczna ze zobowiązaniami określonymi w art. 91 konwencji UNCLOS.

- (117) Z tego względu działania podjęte przez Kambodżę w świetle jej obowiązków jako państwa bandery są niewystarczające dla spełnienia postanowień art. 91 i 94 konwencji UNCLOS.
- (118) Biorąc pod uwagę motywy 83–86 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. oraz przebieg wydarzeń po dniu 15 listopada 2012 r., Komisja uważa, zgodnie z art. 31 ust. 3 i 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Kambodża nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do międzynarodowych przepisów, uregulowań oraz środków ochrony i zarządzania.

5.4. Szczegółne ograniczenia państw rozwijających się

- (119) Jak określono w motywie 99 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., Kambodża jest państwem o średnim stopniu rozwoju społecznego (138. miejsce spośród 186 państw)⁽²⁰⁾, a zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1905/2006 Kambodża należy do kategorii krajów najsłabiej rozwiniętych.
- (120) Jak stwierdzono w motywie 100 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., nie znaleziono bezpośredniego dowodu na to, że niewypełnienie przez Kambodżę obowiązków spoczywających na niej na mocy prawa międzynarodowego jest spowodowane brakiem rozwoju. W piśmie z dnia 7 lutego 2013 r. Kambodża stwierdziła, że potrzebuje więcej czasu na całkowite wypełnienie zobowiązań wymaganych przez UE ze względu na niedostateczne zasoby ludzkie i finansowe. Nie przedstawiono żadnych dodatkowych konkretnych dowodów świadczących o tym, że stwierdzone niedociągnięcia są skutkiem braku możliwości i infrastruktury.
- (121) Biorąc pod uwagę motywy 99–100 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. oraz przebieg wydarzeń po dniu 15 listopada 2012 r., Komisja uważa, zgodnie z art. 31 ust. 7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że poziom rozwoju Kambodży nie ma negatywnego wpływu na jej stopień rozwoju i ogólną działalność w odniesieniu do rybołówstwa.

6. POSTĘPOWANIE DOTYCZĄCE REPUBLIKI GWINEI

- (122) W dniu 15 listopada 2012 r. Komisja powiadomiła Republikę Gwinei (Gwineę) o decyzji Komisji podjętej

na mocy postanowień art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, zgodnie z którą rozważa możliwość uznania Gwinei za niewspółpracujące państwo trzecie⁽²¹⁾.

- (123) Komisja zachęciła Gwineę, by w ścisłej współpracy z jej służbami przyjęła plan działania na rzecz usunięcia niedociągnięć stwierdzonych w decyzji Komisji.
- (124) Główne niedociągnięcia stwierdzone przez Komisję w proponowanym planie działania odnosiły się do nieprzeprowadzonych reform niezbędnych dla zapewnienia dostatecznie odpowiedniego i skutecznego monitorowania jej floty rybackiej, skutecznego wdrażania krajowych przepisów ustawowych i wykonawczych w dziedzinie rybołówstwa, egzekwowania przepisów poprzez ściganie i karanie wykrytej działalności połowowej NNN, wzmocnienia środków inspekcji i nadzoru, odstraszającego systemu kar oraz polityki rybołówstwa zgodnej z potencjałem administracyjnym w zakresie kontroli i nadzoru. Stwierdzone niedociągnięcia odnoszą się ogólnie do przestrzegania zobowiązań międzynarodowych, w tym zaleceń i rezolucji RFMO, i warunków rejestracji statków zgodnie z prawem międzynarodowym. Jednakże nieprzestrzeganie niewiążących zaleceń i rezolucji wzięto pod uwagę jedynie jako dowody pomocnicze, a nie jako podstawę do wyznaczenia.
- (125) W dniu 6 grudnia 2012 r. w Brukseli odbyło się spotkanie Komisji z władzami Gwinei. Komisja udzieliła odpowiedzi na pytania władz Gwinei oraz odniosła się do kwestii podniesionych w decyzji Komisji i działań proponowanych w planie działania.
- (126) W dniu 7 grudnia 2012 r. Gwinea przesłała dokumenty w sprawie decyzji podjętej przez Ministra Rybołówstwa i Akwakultury, dotyczącej zwolnienia gwinejskiego urzędnika związanego z dostarczaniem sfałszowanych licencji połowowych Gwinei dla zagranicznych statków prowadzących działalność w wyłącznej strefie ekonomicznej (w.s.e.) Gwinei.
- (127) W dniu 10 grudnia 2012 r. Gwinea przesłała dodatkowe stanowisko, zgadzając się na rozpoczęcie rozmów z Komisją, i zwróciła się o możliwość wydłużenia terminu na udzielenie odpowiedzi na notyfikację Komisji do dnia 17 stycznia 2013 r. Gwinea przesłała następujące dokumenty: 1) pismo Ministra Gospodarki i Finansów; 2) pismo Ministra Rybołówstwa i Akwakultury, do którego załączono proponowany plan działania oraz budżet i harmonogram jego wdrażania.
- (128) W dniu 10 stycznia 2013 r., dla uzupełnienia swojego pierwszego stanowiska, Gwinea przesłała następujące dokumenty: 1) pismo Ministra Gospodarki i Finansów; 2) pismo Ministra Rybołówstwa i Akwakultury, do którego załączono proponowany plan działania oraz budżet i harmonogram jego wdrażania; 3) pismo

⁽²⁰⁾ Porównaj: przypis 10.

⁽²¹⁾ Pismo do Ministra Rybołówstwa i Akwakultury Gwinei z dnia 15 listopada 2012 r.

- Ministra Rybołówstwa i Akwakultury, do którego załączono protokół w sprawie wyników dochodzenia i działań podjętych w związku z dostarczaniem sfałszowanych licencji Gwinei dla statków UE prowadzących działalność w wyłącznej strefie ekonomicznej (w.s.e.) Gwinei.
- (129) W dniu 22 stycznia 2013 r. Gwinea przesłała dodatkowe informacje w sprawie konkretnych środków planowanych w celu wyeliminowania najważniejszych stwierdzonych problemów: 1) rozporządzenie z dnia 18 czerwca 2012 r. w sprawie utworzenia prefektury morskiej; 2) rozporządzenie z dnia 18 czerwca 2012 r. w sprawie powołania prefekta; 3) rozporządzenie z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie utworzenia i składu krajowej komisji ds. zatrzymań, wyszukującej niezgodne z przepisami statki rybackie; 4) dokumentację w sprawie systemu semaforów nadzorczych; 5) sprawozdanie ze spotkań międzyresortowego komitetu morskiego; 6) sprawozdanie ze spotkania w sprawie krajowej strategii bezpieczeństwa morskiego, które odbyło się w listopadzie 2012 r.
- (130) W dniu 24 stycznia 2013 r. Komisja zgodziła się na spotkanie w Brukseli z władzami Gwinei, które zwróciły się o protokół w sprawie najważniejszych problemów wymagających rozwiązania.
- (131) W dniu 4 lutego 2013 r. Komisja odpowiedziała na żądanie Gwinei, przekazując pismo do władz Gwinei wraz z memorandum podsumowującym najważniejsze problemy wymagające rozwiązania zgodnie z decyzją z dnia 15 listopada 2012 r. i proponowanym planem działania.
- (132) W dniu 19 lutego 2013 r. Komisja spotkała się w Brukseli z władzami Gwinei w celu zorganizowania wizyty na miejscu w Gwinei w dniach 26 lutego–1 marca 2013 r.
- (133) Komisja przeprowadziła wizytę w Gwinei w dniach 26 lutego–1 marca 2013 r., odwiedzając wszystkie zainteresowane organy Gwinei, w szczególności Premiera, Ministra Gospodarki i Finansów, Ministra Rybołówstwa i Akwakultury oraz Ministra Transportu, Prefekta Morskiego i specjalnego doradcę Prezydenta Republiki Gwinei, którzy byli na bieżąco informowani o zmianach sytuacji w związku z decyzją Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. i proponowanym planem działania. W trakcie tej wizyty na miejscu władze Gwinei miały również możliwość składania oświadczeń i przedkładania wszystkich istotnych dokumentów, aby zareagować na decyzję Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. oraz protokół podsumowujący najważniejsze problemy wymagające rozwiązania, przekazany w dniu 4 lutego 2013 r.
- (134) W dniu 26 lutego 2013 r. Gwinea przekazała następujące dokumenty: 1) proces opracowywania i wdrażania planu działania oraz informację o wykorzystaniu środków finansowych pochodzących z wdrażania porozumienia w sprawie połowów z 2009 r.; 2) wykaz statków stale i tymczasowo pływających pod banderą Gwinei; 3) wykaz statków zagranicznych posiadających licencję połowową w 2013 r., wynikającą ze stosowania umowy między państwowej zawartej między Gwineą a państwem trzecim w celu przyznania dostępu do żywych zasobów morskich Gwinei w jej w.s.e. lub w ramach prywatnych licencji połowowych przekazywanych zagranicznym statkom rybackim prowadzącym działalność na wodach Gwinei; 4) odpowiedzi na każdy punkt protokołu przekazanego przez Komisję w dniu 4 lutego 2013 r.; 5) wykaz sankcji zastosowanych wobec statków rybackich prowadzących działalność w w.s.e. Gwinei w 2012 r. i 2013 r.; 6) sprawozdanie z kampanii naukowej za 2012 r.; 7) szczegółowy budżet i harmonogram wdrażania planu działania; 8) decyzję (*Arrêté*) nr A/2012/942 w sprawie warunków prowadzenia przeładunku na wodach Gwinei; 9) umowę między państwami zawartą między Gwineą a Chińską Republiką Ludową na lata 2012–2013, przyznającą statkom chińskim dostęp do wód Gwinei na określonych warunkach.
- (135) W dniu 1 marca 2013 r., aby na bieżąco informować władze Gwinei o ocenie sytuacji na tym etapie procesu, Komisja na miejscu przekazała pisemne spostrzeżenia dotyczące problemów wymagających rozwiązania. Ten sam dokument został oficjalnie przesłany pismem z dnia 14 marca 2013 r. do wszystkich właściwych władz Gwinei.
- (136) W dniu 6 marca 2013 r. Gwinea przesłała następującą część dokumentacji, o którą zwrócono się w trakcie wizyty na miejscu: 1) pismo przewodnie Dyrektora Generalnego Centre National de Surveillance et de Protection des Pêches; 2) tabelę dotyczącą naruszeń i inspekcji przeprowadzonych w 2011 r. i 2012 r.; 3) sprawozdania dotyczące przypadków naruszeń popełnionych przez statki zagraniczne w w.s.e. Gwinei; 4) tabelę zawierającą ogólne wielkości połowów i procentowy udział poszczególnych rodzajów rybołówstwa za 2012 r.; 5) kilka sprawozdań obserwatorów.
- (137) W dniu 1 kwietnia 2013 r. Gwinea przekazała dodatkowe elementy, aby na bieżąco informować Komisję o warunkach, na jakich statki UE prowadzą działalność na wodach Gwinei w 2013 r.
- (138) W dniu 14 maja 2013 r. Gwinea przekazała następujące dodatkowe elementy: 1) odpowiedzi na spostrzeżenia pisemne przekazane przez Komisję w dniu 1 marca 2013 r.; 2) projekt rozporządzenia w sprawie kar i sankcji dodatkowych mających zastosowanie w przypadkach naruszeń; 3) statut przedsiębiorstwa upoważnionego do reprezentowania statków zagranicznych w Gwinei.
- (139) W dniu 30 maja 2013 r. Komisja wyraziła zgodę na spotkanie w Brukseli z władzami Gwinei, które przekazały zaktualizowany plan działania wraz z informacją o stopniu jego realizacji. Komisja, na wniosek władz Gwinei, poinformowała je, że znacznej części kwestii poruszonych w decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. nie udało się dotychczas rozwiązać, a działania proponowane w planie działania nie zostały dotychczas zrealizowane.
- (140) W dniu 16 lipca 2013 r. Gwinea przekazała następujące dokumenty: 1) wykaz działań, jakie Gwinea ma zamiar podjąć w odniesieniu do protokołu przekazanego przez Komisję w dniu 4 lutego 2013 r. wraz z opisem stopnia

ich realizacji; 2) kopię decyzji administracyjnej (*Arrête*) z dnia 13 czerwca 2013 r. powołującej komitet ds. monitorowania i oceny (*Comité de suivi-évaluation*) środków, które planuje się podjąć w związku z decyzją Komisji z dnia 15 listopada 2012 r.; 3) kopię decyzji administracyjnej z dnia 1 lipca 2013 r. w sprawie zasad stosowanych w odniesieniu do systemu śledzenia VMS na statkach rybackich Gwinei oraz statkach rybackich prowadzących działalność na wodach Gwinei; 4) kopię decyzji administracyjnej z dnia 1 lipca 2013 r. powołującej komitet ds. monitorowania i oceny (*Comité de suivi-évaluation*) wdrażania planu zarządzania rybołówstwem Gwinei; 5) kopię pisma z dnia 27 czerwca 2013 r. przesłanego przez Ministra Rybołówstwa, zawierającego zaproszenie do konsultacji z podmiotami sektora rybołówstwa w celu zastosowania okresu ochronnego wobec działalności połowowej; 6) kopię pisma Ministra Rybołówstwa i Akwakultury z dnia 15 maja 2013 r. w sprawie wzmocnienia współpracy z prefekturą morską; 7) projekt zmienionego rozporządzenia w sprawie stosowania nowych kar.

- (141) Komisja nadal poszukiwała wszelkich informacji, jakie uważała za niezbędne, i je weryfikowała. Ustne i pisemne uwagi przedłożone przez Gwineę po przyjęciu decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. zostały rozpatrzone i wzięte pod uwagę, a Gwinea była na bieżąco informowana ustnie lub pisemnie o rozważaniach Komisji.
- (142) Komisja uważa, że Gwinea nie zareagowała w sposób dostateczny na niepokojące kwestie i niedociągnięcia opisane w decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. Co więcej, nie wdrożono również w pełni środków proponowanych w załączonym planie działania.

7. UZNANIE GWINEI ZA NIEWSPÓŁPRACUJĄCE PAŃSTWO TRZECIE

- (143) Zgodnie z art. 31 ust. 3 rozporządzenia w sprawie połowów NNN niniejszym Komisja dokonuje przeglądu przestrzegania przez Gwineę jej zobowiązań międzynarodowych jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu, zgodnie z ustaleniami w decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. i istotnymi informacjami przedstawionymi w odniesieniu do nich przez Gwineę, z proponowanym planem działania a także ze środkami przyjętymi dla naprawy sytuacji. Do celów niniejszego przeglądu Komisja wzięła pod uwagę parametry określone w art. 31 ust. 4–7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

7.1. Powtarzające się przypadki statków prowadzących połowy NNN oraz przepływów handlowych produktów pochodzących z połowów NNN (art. 31 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (144) Jak podkreślono w motywach 153–154 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., na podstawie informacji pochodzących z wykazów statków NNN sporządzanych przez kilka RFMO Komisja stwierdziła, że kilka umieszczonych w tych wykazach statków NNN pływało pod banderą Gwinei po wpisaniu ich do prowadzonych przez RFMO wykazów statków NNN⁽²²⁾. Według stanu

na dzień 15 listopada 2012 r. były to statki Daniaa (poprzednia nazwa: Carlos) i Maine.

- (145) Ponadto Komisja stwierdziła na podstawie informacji pochodzących ze sporządzanych przez RFMO wykazów statków NNN⁽²³⁾, że jeden ze statków NNN znajdujących się w odpowiednim wykazie statków NNN (RED, poprzednia nazwa: KABOU) pływał pod banderą Gwinei po wpisaniu go do tych wykazów⁽²⁴⁾.
- (146) Na podstawie informacji pochodzących z kilku sporządzanych przez RFMO wykazów statków NNN Komisja stwierdziła, że obecnie dwa statki NNN znajdujące się w tych wykazach pływały pod banderą Gwinei po wpisaniu ich do sporządzanych przez RFMO wykazów statków NNN⁽²⁵⁾. Te statki to: Daniaa i Maine.
- (147) Jak podkreślono w sekcji 9.1 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., występowanie w sporządzonych przez RFMO wykazach statków NNN kilku statków NNN, które płyną pod banderą Gwinei lub pływały pod banderą Gwinei po wpisaniu ich do tych wykazów, wyraźnie wskazuje, że Gwinea nie spełnia swoich obowiązków państwa bandery wynikających z prawa międzynarodowego.
- (148) Oprócz tych gwinejskich statków obecnie wpisanych do sporządzanych przez RFMO wykazów statków NNN, jak podkreślono w motywach 155, 156, 174 i 175 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., Komisja stwierdziła, że trzy dodatkowe statki rybackie do połowu okrężnicą, płynące pod banderą Gwinei, wielokrotnie prowadziły operacje połowowe w 2010 r. i 2011 r., naruszając zalecenia ICCAT. Komisja stwierdziła, że te statki gwinejskie, reprezentujące całą flotę statków rybackich Gwinei do połowu tuńczyka prowadzącą działalność w obszarze ICCAT, stale prowadziły w 2010 r. i przez kilka miesięcy 2011 r. operacje połowowe bez międzynarodowych licencji połowowych i bez urządzeń VMS na pokładzie, a także przeprowadziły co najmniej 30 nielegalnych przeładunków na morzu z naruszeniem przepisów ICCAT. Zgodnie z informacją, którą dysponuje Komisja, te operacje dotyczyły znacznej ilości ryb złowionych w warunkach sprzecznych z prawem (8 922 tony różnych gatunków tuńczyka w 2010 r.), a także znacznej ilości ryb nielegalnie przeładowanych na morzu (co najmniej 14 200 ton w 2010 r. i 2011 r.). Ponadto Komisja otrzymała w lipcu 2013 r. dodatkową informację od władz jednego z państw członkowskich w sprawie rzekomej działalności połowowej NNN tych trzech statków rybackich do połowu okrężnicą w trakcie 2012 r. Biorąc pod uwagę powtarzający się i stały charakter nielegalnego postępowania tych statków rybackich do połowu tuńczyka, reprezentujących całą flotę Gwinei prowadzącą działalność w ramach ICCAT, do

⁽²³⁾ Odpowiednie RFMO to NEAFC, NAFO i SEAFO.

⁽²⁴⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 724/2011 (Dz.U. L 194 z 26.7.2011, s. 14).

⁽²⁵⁾ Zob. część B załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 672/2013 z dnia 15 lipca 2013 r. ustanawiającego unijny wykaz statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy (Dz.U. L 193 z 16.7.2013, s. 8).

⁽²²⁾ Zob. część B załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 724/2011 z dnia 25 lipca 2011 r. ustanawiającego unijny wykaz statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy (Dz.U. L 194 z 26.7.2011, s. 15).

którego dochodziło przez długi czas, Komisja uznała te stwierdzone fakty za ważny dowód, że statki rybackie pływające pod banderą Gwinei prowadziły powtarzającą się działalność połowową NNN. Jak wyraźnie dowiedziono w tej sekcji niniejszej decyzji, te statki nadal prowadzą działalność pod banderą Gwinei, bez żadnych zmian w zakresie warunków operacyjnych i regulacyjnych, z wyjątkiem instalacji urządzeń VMS na pokładzie. Komisja zauważyła, że od przyjęcia decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. nie udało się osiągnąć dostatecznego postępu w celu zapewnienia skutecznej kontroli i monitorowania działalności statków rybackich pływających pod banderą Gwinei, które prowadzą działalność w obszarze ICCAT.

- (149) Komisja stwierdziła również, że Gwinea nie podjęła odpowiednich środków w celu wykrycia stałych i powtarzających się przypadków naruszania prawa międzynarodowego oraz zapobieżenia wprowadzeniu do obrotu w UE produktów rybołówstwa pochodzących z działalności połowowej NNN. W tym kontekście przypomina się, że Unia ustanowiła środki zakazujące wprowadzania produktów rybołówstwa do obrotu w UE ze względów sanitarnych⁽²⁶⁾. Komisja stwierdziła, że trzy dodatkowe statki rybackie do połowu okrężnicą, pływające pod banderą Gwinei, o których mowa w motywie 148, systematycznie otrzymywały świadectwa połowowe w 2010 r., aby móc prowadzić wywóz tych nielegalnie złowionych i przeładowanych produktów rybołówstwa na rynek UE. W tym kontekście Komisja stwierdziła, że poprzez takie działania władze Gwinei zatwierdzały świadectwa połowowe, z których jasno wynikało, że te trzy statki prowadziły nielegalny przeładunek na morzu w odniesieniu do produktów rybołówstwa przeznaczonych na wywóz do UE (o operacjach przeładunku na morzu wspomniano w świadectwach połowowych, opatrzonych podpisem kapitanów statku przekazującego i odbierającego oraz zawierających pozycje geograficzne miejsc dokonywania przeładunku na morzu).
- (150) Jak podkreślono w motywie 161 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., występowanie w sporządzonych przez RFMO wykazach statków NNN statków NNN, które po wpisaniu ich do tych wykazów pływały pod banderą Gwinei, wskazuje również na niezdolność Gwinei do dopilnowania, aby statki rybackie uprawnione do pływania pod jej banderą nie prowadziły ani nie wspierały połowów NNN, co jest sprzeczne z zaleceniem w pkt 34 planu IPOA-IUU.
- (151) Co więcej, po przyjęciu decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. liczba statków, które po wpisaniu ich do sporządzonych przez RFMO wykazów statków NNN pływały pod banderą Gwinei, nie uległa zmniejszeniu, a warunki, zgodnie z którymi flota Gwinei do połowów tuńczyka prowadzi działalność na obszarze ICCAT, nie uległy diametralnej zmianie. W trakcie wizyty w lutym 2013 r. Komisja stwierdziła, że Gwinea zainstalowała na tych statkach urządzenia VMS, ale nie jest w stanie

faktycznie monitorować i kontrolować prowadzonej przez nie działalności połowowej i przeładunkowej na morzu. W tym kontekście Komisja stwierdziła, że – wobec braku reformy Kodeksu Rybołówstwa Gwinei – te statki nadal prowadzą działalność bez międzynarodowych licencji połowowych i że nie podjęto żadnych środków na rzecz zapewnienia, by te statki faktycznie spełniały przepisy ICCAT w odniesieniu do zakazu dokonywania przeładunku na morzu (na przykład, wbrew przepisom ICCAT, na statkach brakuje obserwatorów, którzy zwiększiliby możliwość kontrolowania i monitorowania przez Gwineę działalności na morzu jej statków rybackich prowadzących działalność na pełnym morzu). W tym kontekście, ponieważ Gwinea nie jest w stanie sprawować kontroli nad swoimi statkami prowadzącymi działalność na pełnym morzu i nie potrafi zapewnić przestrzegania przez statki pływające pod jej banderą regionalnych środków ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących oraz zarządzania nimi, Komisja uznaje, że Gwinea nie spełnia swoich obowiązków spoczywających na niej jako na państwie bandery na mocy art. 18 i 19 UNFSA.

- (152) W związku z tym Komisja uznaje, że Gwinea, jako państwo bandery, nie wykonuje swoich obowiązków w celu zapewnienia zgodności jej floty połowowej ze środkami ochrony i zarządzania RFMO. Komisja uważa, że sytuacja, o której mowa w motywach 144–151 niniejszej decyzji, jasno pokazuje, że Gwinea nie wypełnia swoich obowiązków na mocy art. 94 i 117 konwencji UNCLOS.
- (153) Ponadto, zgodnie z art. 18 ust. 1 i 2 UNFSA, państwo bandery jest odpowiedzialne za swoje statki prowadzące działalność na pełnym morzu. Przypomina się, że UNFSA reguluje kwestie dotyczące ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących oraz zarządzania nimi. Jak podkreślono w motywach 144–151 niniejszej decyzji, flota rybacka pływająca pod banderą Gwinei, prowadząca działalność na obszarze ICCAT, w 2010 r. i 2011 r. w sposób powtarzający się i ciągły naruszała przepisy ICCAT będącej RFMO zarządzającą tym rodzajem zasobów rybnych. W tym kontekście, biorąc pod uwagę stwierdzony fakt, że cała flota Gwinei prowadząca działalność na obszarze ICCAT w sposób systematyczny i długotrwały postępowała w sposób naruszający przepisy ICCAT, Komisja uważa, że Gwinea nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej jako na państwie bandery na mocy prawa międzynarodowego. Oprócz wyżej wymienionych faktów występowanie w wykazie statków NNN sporządzanym przez regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem ICCAT jednego statku Gwinei, który pływał pod banderą Gwinei po wpisaniu go do tego wykazu, potwierdza, że Gwinea nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej na mocy art. 19 ust. 1 i 2 UNFSA.
- (154) Zatem nieprzestrzeganie przepisów przez statki rybackie Gwinei prowadzące połowy tuńczyka na obszarze ICCAT dowodzi, że Gwinea nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej jako na państwie bandery. W rzeczywistości stwierdzona działalność połowowa NNN, prowadzona przez flotę rybacką Gwinei w ramach działalności na obszarze ICCAT, osłabia ochronę żywych zasobów

⁽²⁶⁾ Zob. decyzja Komisji z dnia 2 lutego 2007 r. w sprawie środków nadzwyczajnych wstrzymujących przywóz przeznaczonych do spożycia przez ludzi produktów rybołówstwa z Republiki Gwinei, dostępna na stronie: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2007:028:0025:0026:EN:PDF>

morza i zarządzanie nimi. W ten sposób Gwinea postępuje niezgodnie z art. 118 konwencji UNCLOS stanowiącym, że państwa powinny współpracować ze sobą na rzecz ochrony żywych zasobów morza pełnego i zarządzania nimi.

- (155) W odniesieniu do środków przyjętych przez Gwineę wobec sytuacji, o której mowa w motywach 144–154 niniejszej decyzji, Komisja stwierdziła, że Gwinea nie mogła skutecznie przyjąć odpowiednich środków w odniesieniu do powtarzających się przypadków prowadzenia połowów NNN przez statki rybackie pływające pod jej banderą ze względu na niedociągnięcia w jej ramach prawnych służących zapewnieniu skutecznej kontroli i monitorowania działań prowadzonych przez jej statki na pełnym morzu. Z tego względu w planie działania zaproponowano, by Gwinea przeprowadziła odpowiednie reformy, aby móc zapewnić skuteczną kontrolę i monitorowanie jej statków prowadzących działalność na pełnym morzu. Komisja powtórzyła swoją propozycję zapoczątkowania reformy ram prawnych Gwinei w dokumencie pisemnym przekazanym władzom Gwinei w dniu 1 marca 2013 r. W przekazywanych przez siebie stanowiskach, o których mowa w sekcji 6 niniejszej decyzji, Gwinea zapowiedziała, że ma zamiar dokonać zmiany swoich przepisów ustawowych i wykonawczych w dziedzinie rybołówstwa. Jednakże do chwili obecnej Gwinea nie rozpoczęła reformy swoich ram prawnych. Nie przedstawiono konkretnego harmonogramu wdrażania takiej reformy. Nie udało się zatem osiągnąć żadnego postępu w tym zakresie od przyjęcia decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r.
- (156) W odniesieniu do środków przyjętych przez Gwineę w związku z sytuacją, o której mowa w motywie 148 niniejszej decyzji, oraz jak wyjaśniono w motywie 162 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., Komisja stwierdziła, że Gwinea nie zapewniła odpowiednich sankcji, odstraszających od powtórnego naruszania przepisów i pozbawiających sprawców korzyści płynących z ich nielegalnej działalności. Brakowało jej również odpowiedniego systemu administracyjnego służącego prowadzeniu dochodzeń i monitorowaniu jej statków. Do chwili przyjęcia niniejszej decyzji nie rozwiązano tego problemu braku właściwych środków.
- (157) W odniesieniu do zmiany ram prawnych i skutecznego egzekwowania odstraszającego systemu sankcji Gwinea przyjęła nowe rozporządzenie z dnia 1 marca 2012 r., na mocy którego zwiększono poziom sankcji. Jednakże zakres Kodeksu Rybołówstwa Gwinei nie obejmuje ewentualnej nielegalnej działalności połowowej prowadzonej na pełnym morzu przez statki rybackie pływające pod banderą Gwinei. W tym kontekście oraz w świetle stwierdzonych powtarzających się przypadków działalności połowowej NNN i jej zakresu, prowadzonej na pełnym morzu przez pływające pod banderą Gwinei statki rybackie, o której mowa w motywie 155 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., Komisja uważa, że za pomocą wyłącznie tego środka nie można osiągnąć celu zapewnienia odpowiednich sankcji, odstraszających od powtórnego naruszania przepisów i pozbawiających sprawców korzyści płynących z ich nielegalnej działalności. Nie udało się zatem osiągnąć żadnego postępu w tym zakresie od przyjęcia decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. Z tego względu, ponieważ Gwinea nie jest w stanie przyjąć środków w odniesieniu do jej właściwych podmiotów krajowych, które mogą być niezbędne dla ochrony żywych zasobów morza pełnego, Komisja uważa, że Gwinea nie wypełnia obowiązków spoczywających na niej jako na państwie bandery na mocy art. 117 konwencji UNCLOS. Analogicznie, ponieważ Gwinea nie jest w stanie zapewnić przestrzegania regionalnych środków ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi przez statki pływające pod jej banderą, Komisja uważa, że Gwinea nie wypełnia obowiązków spoczywających na niej jako na państwie bandery na mocy art. 19 UNFSA.
- (158) Komisja uważa, że postępowanie Gwinei w zakresie skutecznych środków wykonawczych jest niezgodne z zaleceniami w pkt 21 planu IPOA-IUU, w którym doradza się państwom zapewnić, by sankcje za połowy NNN dokonywane przez statki i, w jak największym stopniu, podmioty krajowe podlegające ich jurysdykcji były dostatecznie surowe dla skutecznego zapobiegania połowom NNN, ich powstrzymywania i eliminowania oraz pozbawienia sprawców korzyści płynących z takich połowów. W tym kontekście Gwinea nie wdrożyła planu działania na rzecz zwalczania połowów NNN, przez co nie wypełnia zaleceń w pkt 25 planu IPOA-IUU.
- (159) W trakcie wizyty przeprowadzonej w maju 2011 r., na podstawie odpowiednio udokumentowanych dowodów przekazanych przez władze Gwinei, Komisja stwierdziła, że powtarzające się połowy NNN były prowadzone przez statki rybackie prowadzące działalność na jej wodach morskich.
- (160) Jak wyjaśniono w motywie 163 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., Komisja stwierdziła, że w odniesieniu do tych powtarzających się przypadków prowadzenia połowów NNN Gwinea nie podjęła odpowiednich środków służących zapobieganiu powtarzającym się przypadkom prowadzenia połowów NNN przez statki rybackie działające na jej wodach oraz ich wykrywaniu i karaniu.
- (161) Od czasu przyjęcia decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. w odniesieniu do tych powtarzających się przypadków prowadzenia połowów NNN Gwinea podjęła pewne środki, aby usprawnić wykrywanie przypadków działalności połowowej NNN w jej w.s.e. Gwinea wzmocniła swoje środki kontroli i monitorowania działalności na morzu w jej w.s.e. (w odległości do 50 mil morskich) dzięki budowie semafora na wyspie Tamara oraz stworzeniu prefektury morskiej odpowiedzialnej za koordynację działalności nadzorczej na morzu (statki patrolowe marynarki są wykorzystywane do wykrywania działalności połowowej NNN w w.s.e.).
- (162) Od czasu przyjęcia decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., w odniesieniu do działań służących zwalczaniu tych powtarzających się przypadków działalności połowowej NNN, Gwinea nie podjęła jeszcze kluczowych działań proponowanych w planie działania przekazanym dnia 15 listopada 2012 r., wspomnianych w protokole przekazanym władzom Gwinei dnia 4 lutego 2013 r. i określonych w pisemnych spostrzeżeniach w sprawie problemów wymagających rozwiązania, przekazanych

- władzom Gwinei dnia 1 marca 2013 r.: nie wdrożono sankcji przeciwko naruszeniom stwierdzonym na podstawie dowodów pisemnych (raportów połowowych, sprawozdań obserwatorów, raportów VMS); nie wzmocniono statusu i uprawnień obserwatorów na statku; nadal nie wdrożono wielu obowiązków przewidzianych w prawodawstwie Gwinei i nie są one egzekwowane przez władze Gwinei (np. obowiązek informowania o pozycjach VMS; sankcje dla agentów, którzy nie przekazują sygnałów VMS; obowiązek przekazania kopii dzienników pokładowych po zakończeniu kampanii połowowej; obowiązek zadeklarowania wejścia do w.s.e. Gwinei lub wyjścia z niej) w chwili przyjęcia niniejszej decyzji.
- (163) Ponadto Komisja uważa, że przyjęte przez Gwineę środki opisane w motywie 161 niniejszej decyzji stanowią jedynie ogólne warunki wstępne, które są niewystarczające dla zapobiegania powtarzającym się przypadkom prowadzenia połowów NNN przez statki rybackie prowadzące działalność na wodach morskich Gwinei, ich wykrywania i eliminowania. W rzeczywistości, jak podkreślono w motywie 163 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., Gwinea jako państwo nadbrzeżne do chwili obecnej nie wdrożyła skutecznie swoich ram prawnych oraz nie ścigała odpowiednio połowów NNN, a także nie egzekwowała kar przeciwko statkom i operatorom biorącym udział w połowach NNN. W związku z tym Komisja uważa, że od 2011 r. Gwinea stosowała nieskuteczną politykę w zakresie ścigania i działań w zakresie egzekwowania przepisów wobec powtarzających się przypadków prowadzenia działalności połowowej NNN na jej wodach morskich. W szczególności Komisja stwierdziła w trakcie wizyty przeprowadzonej w dniach 26 lutego–1 marca 2013 r., że w tym okresie siedem przypadków naruszeń popełnionych przez zagraniczne statki prowadzące działalność na wodach Gwinei, wykrytych przez władze Gwinei, zostało ukaranych najniższymi możliwymi karami pieniężnymi przewidzianymi przez prawodawstwo Gwinei. Faktycznie, chociaż w art. 7 rozporządzenia nr 27 z dnia 1 marca 2012 r. przewiduje się kary pieniężne w wysokości od 15 000 USD do 30 000 USD oraz automatyczną konfiskatę narzędzi połowowych w przypadku działalności połowowej prowadzonej za pomocą nielegalnych narzędzi lub sieci połowowych, to trzy przypadki naruszeń polegające na prowadzeniu nielegalnej działalności połowowej za pomocą nielegalnych sieci, popełnione w dniu 8 listopada 2012 r. przez trzy statki, zostały ukarane przez władze Gwinei najniższymi administracyjnymi karami pieniężnymi (15 000 USD), bez konfiskaty tych narzędzi połowowych. Analogicznie, choć w art. 6 rozporządzenia nr 27 z dnia 1 marca 2012 r. przewiduje się kary pieniężne w wysokości od 30 000 USD do 50 000 USD, wraz z automatyczną konfiskatą połowów i narzędzi połowowych w przypadku nielegalnej działalności połowowej na zakazanym obszarze lub obszarze zarezerwowanym dla tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, to cztery przypadki naruszeń polegające na nielegalnej działalności połowowej w obszarach zakazanych, popełnione w dniu 30 listopada 2012 r. przez cztery statki, zostały – pomimo istotnej wagi naruszenia – ukarane przez władze Gwinei najniższymi administracyjnymi karami pieniężnymi (30 000 USD), bez konfiskaty tych narzędzi połowowych i połowów, wbrew prawu Gwinei.
- (164) W świetle sytuacji, o której mowa w motywach 159–163 niniejszej decyzji, Komisja uważa, że nie dokonując skutecznego wdrożenia ram prawnych służących właściwemu ściganiu powtarzających się przypadków połowów NNN na swoich wodach oraz nie egzekwując sankcji wobec prowadzących je statków i agentów, Gwinea postępuje niezgodnie z art. 61 i 62 konwencji UNCLOS, w których zapisano obowiązek państwa nadbrzeżnego do wspierania celu optymalnego wykorzystania żywych zasobów morskich w swojej w.s.e. i zapewnienia, by te zasoby nie były zagrożone na skutek przełowienia.
- (165) Z tego względu działania podejmowane przez Gwineę w świetle spoczywających na niej obowiązków jako na państwie bandery i państwie nadbrzeżnym są niewystarczające dla spełnienia postanowień art. 61, 62, 94, 117 i 118 konwencji UNCLOS oraz art. 18, 19 i 20 UNFSA.
- (166) Biorąc pod uwagę motywy 153–163 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. oraz przebieg wydarzeń po dniu 15 listopada 2012 r., Komisja uważa, zgodnie z art. 31 ust. 3 oraz art. 31 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Gwinea nie wypełnia obowiązków spoczywających na niej na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery i państwie nadbrzeżnym w odniesieniu do statków prowadzących połowy NNN oraz połowów NNN prowadzonych lub wspieranych przez statki rybackie pływające pod jej banderą lub prowadzące działalność na jej wodach morskich lub przez jej podmioty krajowe oraz nie podjęła wystarczających środków dla przeciwdziałania udokumentowanym i powtarzającym się połowom NNN przez statki pływające pod jej banderą lub prowadzące działalność na jej wodach.
- 7.2. Brak współpracy i egzekwowania przepisów (art. 31 ust. 5 lit. b) rozporządzenia w sprawie połowów NNN)**
- (167) Jak określono w motywach 165–180 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., Komisja zbadała, czy Gwinea podjęła skuteczne środki egzekucyjne w odniesieniu do agentów odpowiedzialnych za połowy NNN i czy stosowano odpowiednio surowe kary dla pozbawienia sprawców korzyści uzyskanych w wyniku połowów NNN.
- (168) Jak określono w motywach 165–175 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., Gwinea nie zapewniła odpowiednio surowych kar za powtarzające się przypadki połowów NNN prowadzonych przez statki pływające pod jej banderą i przez podmioty krajowe podlegające jej jurysdykcji, aby skutecznie zapobiegać połowom NNN oraz je powstrzymywać i eliminować, a także aby pozbawić sprawców wykroczeń korzyści uzyskanych w wyniku takich połowów.
- (169) W odniesieniu do motywów 165–175 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., w trakcie procedury wszczętej przez Komisję na mocy art. 27 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, Gwinea nałożyła kary administracyjne na trzy statki rybackie do połowów okrężnicą pływające pod banderą Gwinei, aby uniknąć wpisania trzech statków pływających pod banderą Gwinei do

wykazu statków NNN. Komisja uznała, że ogólny poziom zastosowanych kar nie był odpowiednio surowy dla skutecznego zapewnienia w ten sposób zgodności i zniechęcenia do ponownego naruszania przepisów ICCAT. Ponadto, biorąc pod uwagę powtarzający się charakter i czas trwania naruszeń, a także ilość i rodzaj połowów pochodzących z tej nielegalnej działalności połowowej, Komisja uznała, że zastosowane ostateczne kary były nadal rażąco niewystarczające dla skutecznego pozbawienia sprawcy korzyści płynących z jego nielegalnej działalności. Stosując swoje ramy prawne, Gwinea nie była w stanie zastosować bardziej odstrasżających sankcji wobec tych statków. Co więcej, jak wyjaśniono w motywie 157 niniejszej decyzji, sankcje nałożone przez Gwineę na statki prowadzące na pełnym morzu działalność sprzeczną z międzynarodowymi przepisami ICCAT nie mają trwałej podstawy prawnej, ponieważ Kodeksu Rybołówstwa Gwinei nie można stosować do wydarzeń mających miejsce poza wodami morskimi Gwinei. W tym kontekście Gwinea nie jest w stanie zastosować odpowiednio surowych sankcji dla skutecznego zapewnienia przestrzegania prawa, odstrasżania od popełniania naruszeń oraz pozbawienia sprawców korzyści płynących z ich nielegalnej działalności. Z tego względu Komisja uważa, że Gwinea nie wypełnia obowiązków spoczywających na niej jako na państwie bandery na mocy art. 117 konwencji UNCLOS oraz art. 19 ust. 2 UNFSA. Nie udało się osiągnąć żadnego postępu w tym zakresie od przyjęcia decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r.

- (170) W odniesieniu do motywu 173 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., pomimo przyjęcia rozporządzenia z dnia 1 marca 2012 r., o którym mowa w motywie 157, wysokość kar jest nadal rażąco nieodpowiednia dla skutecznego pozbawienia sprawców korzyści płynących z ich nielegalnej działalności. Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 157 niniejszej decyzji, biorąc pod uwagę fakt, że Kodeks Rybołówstwa Gwinei może mieć zastosowanie wyłącznie do działalności połowowej prowadzonej na wodach Gwinei, bez głębszej zmiany Kodeksu Rybołówstwa Gwinei ten środek nie może objąć ewentualnej nielegalnej działalności połowowej prowadzonej na pełnym morzu przez statki rybackie pływające pod banderą Gwinei. W tym kontekście Gwinea nie jest w stanie zapewnić przestrzegania przez statki pływające pod jej banderą międzynarodowych środków ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących oraz zarządzania nimi. Z tego względu Komisja uważa, że Gwinea nie wypełnia obowiązków spoczywających na niej jako na państwie bandery na mocy art. 117 konwencji UNCLOS oraz art. 19 ust. 1 UNFSA. Nie udało się osiągnąć żadnego postępu w tym zakresie od przyjęcia decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r.
- (171) Jak opisano w motywie 168 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., ramy prawne Gwinei nie zapewniają odpowiednich warunków dla prowadzenia współpracy z UE lub, w razie potrzeby, z państwami trzecimi lub RFMO w celu prowadzenia działań następczych wobec działalności połowowej NNN prowadzonej przez pełnomorskie statki rybackie prowadzące działalność na pełnym morzu oraz dla wdrożenia skutecznych środków egzekucyjnych wobec agentów i statków prowadzących połowy NNN. W tym kontekście Gwinea nie współpracowała z Komisją i ICCAT dla zapewnienia

przestrzegania i egzekwowania międzynarodowych środków ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących oraz zarządzania nimi. Z tego względu Komisja uważa, że Gwinea nie wypełnia obowiązków spoczywających na niej jako na państwie bandery na mocy art. 118 konwencji UNCLOS oraz art. 20 UNFSA. Nie udało się osiągnąć żadnego postępu w tym zakresie od przyjęcia decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r.

- (172) Jak opisano w motywie 176 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., Gwinea jako państwo nadbrzeżne nie egzekwuje obowiązków statków i podmiotów gospodarczych prowadzących działalność w jej w.s.e. i nie wymierza odpowiednich kar statkom i operatorom, w których przypadku stwierdzono prowadzenie działalności połowowej NNN. W trakcie wizyty przeprowadzonej w dniach 26 lutego–1 marca 2013 r. Komisja stwierdziła, że sytuacja opisana w decyzji Komisji nie uległa poprawie, ponieważ zauważono, że władze Gwinei nadal nie ścigają wielu naruszeń (np. braku sygnałów VMS; powtarzającego się naruszania przepisów dotyczących przyłowów) lub nie nakładają za nie odpowiednich kar (np. ostatnie siedem naruszeń wykrytych przez władze Gwinei na jej wodach do czasu wizyty w lutym 2013 r. spowodowało nałożenie najniższych możliwych kar pieniężnych, nawet jeżeli dochodziło do poważnych naruszeń). Poprzez brak skutecznego stosowania swoich ram prawnych w celu odpowiedniego ścigania powtarzających się przypadków połowów NNN na jej wodach oraz w celu egzekwowania kar wobec prowadzących je statków i agentów Gwinea postępowała niezgodnie z art. 61 i 62 konwencji UNCLOS, zobowiązującymi państwa nadbrzeżne do zapewnienia, by nie dochodziło do przełowienia.
- (173) Analogicznie, w odniesieniu do sprawy dotyczącej wydawania fałszywych licencji gwinejskich statkom zagranicznym, które prowadziły działalność na wodach Gwinei w 2012 r., w trakcie wizyty przeprowadzonej w dniach 26 lutego–1 marca 2013 r. Komisja stwierdziła, że Ministerstwo Rybołówstwa i Akwakultury nie wszczęło dochodzeń karnych i postępowań przeciwko osobom fizycznym i prawnym uczestniczącym w tych nielegalnych praktykach, co jest sprzeczne z procedurą przewidzianą w art. 10 rozporządzenia z dnia 1 marca 2012 r. w sprawie sankcji i instrumentów ich stosowania. W tym konkretnym przypadku, w protokole podsumowującym najważniejsze problemy wymagające rozwiązania, przekazany w dniu 4 lutego 2013 r., Gwinea została oficjalnie powiadomiona i zachęcona przez Komisję do zastosowania odpowiednich przepisów ustawowych i wykonawczych Gwinei w celu ukarania tych nielegalnych praktyk, które bezpośrednio zagrażają spowodowaniem przełowienia żywych zasobów morskich w w.s.e. Gwinei, i zniechęcenia do nich. Nie podejmując skutecznych działań w tej sprawie, Gwinea jako państwo nadbrzeżne postępowała niezgodnie z art. 61 i 62 konwencji UNCLOS, a jako państwo bandery postępowała sprzecznie z art. 19 ust. 2 UNFSA, stanowiącym o obowiązku szybkiego prowadzenia wszystkich dochodzeń i postępowań sądowych.
- (174) Jak określono w motywach 177 i 178 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., Gwinea jako państwo nadbrzeżne nie wypełnia swojego obowiązku prowadzenia aktywnej współpracy z innymi państwami

w celu zapewnienia zgodności ze środkami ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi oraz ich egzekwowania. W tym kontekście Komisja zauważyła w trakcie wizyty przeprowadzonej w dniach 26 lutego–1 marca 2013 r., że plan połowowy Gwinei na 2013 r. nie realizuje zrównoważonej i wiarygodnej polityki wydawania licencji połowowych dla niektórych międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących (małych ryb pelagicznych), spójnej z doradztwem naukowym wypracowanym na szczeblu międzynarodowym. W szczególności przewidziane możliwości prowadzenia połowów w 2013 r. w odniesieniu do małych ryb pelagicznych są sprzeczne z doradztwem naukowym Komitetu ds. Rybołówstwa na Środkowym i Wschodnim Atlantyku⁽²⁷⁾ (FCECA). Chociaż w sprawozdaniu FCECA za 2011 r. zalecano, by całkowite połowy małych ryb pelagicznych złowionych w w.s.e. Gwinei Bissau, Gwinei, Sierra Leone i Liberii nie przekraczały 112 000 ton rocznie, Gwinea postępowała wbrew tym zaleceniom poprzez ustanowienie kwoty krajowej tylko na 2013 r. w wysokości 100 000 ton w w.s.e. Gwinei. Nie udało się osiągnąć żadnego postępu w tym zakresie od decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. Wręcz przeciwnie, postawa władz Gwinei od dnia 15 listopada 2012 r. uwypukla brak współpracy ze społecznością międzynarodową przy zwalczaniu połowów NNN.

- (175) Co więcej, chociaż w planie połowowym Gwinei na 2012 r. wprowadzono ograniczenia prawne oparte na zdolności połowowej statków, aby ograniczyć połowy w w.s.e. Gwinei i ochronić małe pelagiczne zasoby rybne, właściwe władze Gwinei rozluźniły ograniczenia w planie połowowym na 2013 r., dzięki czemu w 2013 r. można wydawać licencje połowowe większym statkom. Faktycznie, zgodnie z planem połowowym Gwinei na 2012 r. tylko statki rybackie prowadzące połowy małych ryb pelagicznych o pojemności brutto nieprzekraczającej 2 000 TJB (pojemność brutto) miały zezwolenie na prowadzenie działalności w Gwinei. Komisja zauważyła, że plan połowowy na 2013 r. został zmieniony, aby umożliwić działalność statków rybackich o większej pojemności (do 4 500 TJB) na wodach Gwinei. Na skutek tej zmiany planu połowowego Gwinei na 2013 r. pięć dodatkowych statków prowadzących połowy ryb pelagicznych o dużej zdolności połowowej uzyskało licencję na prowadzenie działalności na wodach morskich Gwinei w 2013 r. na podstawie licencji połowowych wydanych przez Ministerstwo Rybołówstwa i Akwakultury.
- (176) W kontekście opisanym powyżej w motywach 174 i 175 stwierdzono, że Gwinea przyjęła w 2013 r. krajowy plan zarządzania rybołówstwem, który jest sprzeczny z podregionalnymi i regionalnymi środkami ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi. Z tego względu Komisja uważa, że Gwinea nie wypełnia obowiązków spoczywających na niej jako na państwie bandery na mocy art. 20 UNFSA, stanowiącego, że państwa są zobowiązane do prowadzenia szybkiej i sprawnej współpracy w celu zapewnienia zgodności ze środkami ochrony i zarządzania i ich egzekwowania. Analogicznie stwierdzono, że w 2013 r. Gwinea podjęła decyzję o zmianie
- środków ochrony małych ryb pelagicznych i zarządzania nimi, nie biorąc pod uwagę doradztwa naukowego. Komisja zauważyła, że postępowanie Gwinei było sprzeczne z zasadą optymalnego wykorzystania żywych zasobów morza w w.s.e., powodując niebezpieczeństwo przełowienia tych zasobów rybnych. Czyniąc tak, zdaniem Komisji, Gwinea nie wypełnia spoczywających na niej jako na państwie nadbrzeżnym obowiązków na mocy art. 61 i 62 konwencji UNCLOS.
- (177) W odniesieniu do historii, rodzaju, okoliczności, zakresu i powagi przejawów działalności połowowej NNN tego rybołówstwa NNN Komisja wzięła pod uwagę stałą i powtarzającą się działalność połowową NNN statków pływających pod banderą Gwinei do 2013 r., stałą i powtarzającą się działalność połowową NNN statków prowadzących działalność na jej wodach morskich, a także działalność połowową NNN wspieraną przez jej podmioty krajowe. Komisja wzięła również pod uwagę przebieg wydarzeń po przyjęciu przez Komisję decyzji z dnia 15 listopada 2012 r.
- (178) Ponadto Komisja stwierdziła, że nadal występuje istotny brak koordynacji między nowoutworzoną prefekturą morską a Centre National de Surveillance des Pêches. W tym kontekście, w trakcie wizyty przeprowadzonej w dniach 26 lutego–1 marca 2013 r. Komisja stwierdziła i powiadomiła władze Gwinei, że należy usprawnić koordynację między prefekturą morską (podlegającą urzędowi prezydenta) i Centre National de Surveillance des Pêches (Ministerstwo Rybołówstwa i Akwakultury), aby zapewnić konkretne efekty w zakresie wykrywania połowów NNN w w.s.e. Gwinei i ich karania. Ta sytuacja zmniejsza skuteczność procedur egzekucyjnych ustanowionych przez Gwineę jako państwo nadbrzeżne i państwo bandery, dlatego jest niezgodna z UNFSA.
- (179) Z tego względu działania podejmowane przez Gwineę w świetle spoczywających na niej obowiązków jako na państwie bandery i państwie nadbrzeżnym są niewystarczające dla spełnienia postanowień art. 61, 62, 94, 117 i 118 konwencji UNCLOS oraz art. 18, 19 i 20 UNFSA.
- (180) Biorąc pod uwagę motywy 165–180 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. oraz przebieg wydarzeń po dniu 15 listopada 2012 r., Komisja uważa, zgodnie z art. 31 ust. 3 oraz 5 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Gwinea nie wypełnia obowiązków spoczywających na niej na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery i państwie nadbrzeżnym w odniesieniu do współpracy i środków egzekwowania prawa.

7.3. Niewdrożenie przepisów międzynarodowych (art. 31 ust. 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (181) Jak opisano w motywach 183–205 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., Komisja zbadała wszelkie informacje, które uznała za istotne w odniesieniu do statusu Gwinei jako umawiającej się strony IOTC i ICCAT. Ponadto Komisja zbadała informacje, które uznała za istotne w odniesieniu do statusu Gwinei jako umawiającej się strony IOTC i ICCAT po przyjęciu decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r.

(27) <http://www.spcsrp.org/>

- (182) Komisja zauważyła, że od czasu przyjęcia decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. ICCAT wysłała w 2013 r. pismo ostrzegawcze⁽²⁸⁾ do Gwinei. Pomimo wysiłków podejmowanych przez Gwineę, Sekretariat ICCAT wyraził obawy dotyczące jej niedociągnięć raportowych w 2012 r. W szczególności w piśmie tym wskazano Gwineę z uwagi na brak pełnego i skutecznego wypełniania przez nią obowiązku przekazywania właściwej informacji dotyczącej handlu, o której mowa w zaleceniu ICCAT 06-13. ICCAT faktycznie wyraziła swoje obawy dotyczące nieprzekazania przez Gwineę wszystkich niezbędnych informacji i sprawozdań dotyczących: obowiązku raportowania danych statystycznych (zalecenie ICCAT 05-09), części II sprawozdania rocznego, danych dotyczących zadania 1 (dane statystyczne floty lub dane o wielkości) oraz informacji dotyczącej środków zarządzania w odniesieniu do dużych taklowców do połowu tuńczyka i tabel zgodności. Należy również zauważyć, że ICCAT zwróciła się do Gwinei o informacje dotyczące działań podejmowanych w odniesieniu do statku Daniaa, wpisanego do wykazu statków NNN od 2008 r. Faktycznie, w odniesieniu do zalecenia ICCAT 11-18 w sprawie wykazu statków podejrzewanych o prowadzenie działalności połowowej NNN ICCAT zwróciła się do Gwinei o zbadanie aktualnej bandery statku Daniaa i poinformowanie jej o tym.
- (183) Komisja zbadała również dostępne informacje pochodzące od ICCAT w sprawie przestrzegania przez Gwineę przepisów i obowiązków raportowych ICCAT. W tym celu Komisja dokonała oceny tabeli ICCAT podsumowujących zgodność za 2012 r.⁽²⁹⁾ Według dostępnej informacji Gwineę wskazano na podstawie niedociągnięć dotyczących braku raportowania kwot i limitów połowowych, środków ochrony i zarządzania w przypadku statków o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 20 metrów, części II sprawozdania rocznego, zadania 1 odnoszącego się do danych statystycznych floty i danych o wielkości. Co więcej, Gwinea nie przekazała sprawozdania dotyczącego działań podjętych w odniesieniu do statku wpisanego do sporządzonego przez ICCAT wykazu statków NNN (Daniaa).
- (184) Zgodnie z informacją pochodzącą ze sprawozdania IOTC w sprawie zgodności za 2013 r.⁽³⁰⁾ w 2012 r. Gwinea nadal nie osiągnęła zgodności w odniesieniu do kilku rezolucji przyjętych przez IOTC. W szczególności Gwinea nie przekazała swojego sprawozdania z wdrażania, zgodnie z art. X Porozumienia IOTC. W odniesieniu do rezolucji IOTC 10/09 w sprawie obowiązku wdrażania Gwinea nie przesłała kompletnego kwestionariusza w sprawie zgodności. W odniesieniu do rezolucji IOTC 12/11 w sprawie raportowania o statkach Gwinea nie przedłożyła obowiązkowego sprawozdania w sprawie pojemności początkowej floty do połowu tuńczyka tropikalnego lub włócznika i tuńczyka białego. W odniesieniu do rezolucji 10/02 w sprawie obowiązkowych wymogów statystycznych Gwinea nie dostarczyła danych o nominalnych połowach, połowach i nakładach oraz częstotliwości wielkości w standardzie wymaganym na mocy tej rezolucji. W odniesieniu do rezolucji IOTC 05/05 w sprawie przekazywania danych dotyczących rekinów Gwinea nie zrealizowała przedmiotowej rezolucji, ponieważ nie przekazała obowiązkowego sprawozdania dotyczącego danych w sprawie rekinów.
- (185) Działania Gwinei w odniesieniu do zobowiązań w ramach ICCAT, opisane w motywach 182 i 183 niniejszej decyzji, a także nieprzekazanie IOTC informacji, o której mowa w pkt 184 niniejszej decyzji, wskazują, że Gwinea nie wypełnia obowiązków spoczywających na niej jako na państwie bandery na mocy konwencji UNCLOS oraz UNFSA. W szczególności nieprzekazanie informacji dotyczącej danych statystycznych, połowów i nakładów połowowych, początkowej pojemności floty do połowu tuńczyka, włócznika i tuńczyka białego oraz danych dotyczących rekinów osłabia możliwość spełnienia przez Gwineę jej obowiązków na mocy art. 117 i 118 konwencji UNCLOS, nakładających na państwo obowiązek przyjęcia wobec jego podmiotów krajowych środków służących ochronie żywych zasobów morza pełnego oraz współpracy w zakresie środków ochrony żywych zasobów morza na obszarze morza pełnego i zarządzania nimi.
- (186) W świetle nowych elementów wskazanych w motywach 182–184 niniejszej decyzji, potwierdzających dowody, o których mowa w motywach 200–205 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., Komisja uważa, że Gwinea nie wypełnia spoczywających na niej jako na państwie bandery obowiązków na mocy art. 18 ust. 3 i 4 UNFSA. Nie udało się osiągnąć żadnego postępu w tym zakresie od przyjęcia decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r.
- (187) Ponadto, w odniesieniu do motywu 191 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. oraz naruszenia zalecenia ICCAT 03-14 (dotyczącego minimalnego standardu instalacji VMS na obszarze konwencji ICCAT) Gwinea podjęła działania na rzecz naprawy i uruchomienia VMS od dnia 1 stycznia 2013 r. Tym niemniej, w trakcie wizyty przeprowadzonej w dniach 26 lutego–1 marca 2013 r. Komisja zauważyła i poinformowała Gwineę, że warunki obecnego użytkowania VMS nie mogą zapewnić skutecznego i wydajnego monitorowania i kontroli działalności połowowej statków pływających pod banderą Gwinei i zagranicznych statków prowadzących działalność w w.s.e. Gwinei (np. nieciągną usługi w trakcie nocy i weekendów; kilka statków rybackich nie informuje o swoich pozycjach VMS; dyskryminujące egzekwowanie obowiązujących aktualnie zobowiązań; brak szkoleń dla pracowników; brak współpracy i koordynacji między Centre National de Surveillance des Pêches, działającym pod nadzorem Ministra Rybołówstwa i Akwakultury, a semaforami działającymi pod nadzorem prefektury morskiej). Komisja uważa, że decyzja administracyjna z dnia 1 lipca 2013 r. w sprawie przepisów mających zastosowanie w zakresie systemu śledzenia VMS, o której mowa w motywie 140 niniejszej decyzji, to krok w dobrym kierunku, ale z operacyjnego punktu widzenia niewystarczający dla zapewnienia skutecznego i wydajnego monitorowania i kontroli działalności połowowej statków pływających pod banderą Gwinei i zagranicznych statków prowadzących działalność w w.s.e. Gwinei. W tym kontekście, ponieważ w chwili przyjmowania obecnej decyzji Gwinea nie jest w stanie skutecznie monitorować i kontrolować działalności

⁽²⁸⁾ Pismo ICCAT z dnia 11 lutego 2013 r., okólnik ICCAT nr 620, 11.2.2013.

⁽²⁹⁾ ICCAT, Tabele podsumowujące zgodność, sprawozdanie ICCAT za lata 2012–2013.

⁽³⁰⁾ Sprawozdanie IOTC w sprawie zgodności w odniesieniu do Gwinei, 10. sesja Komitetu ds. Zgodności, 2013, CoC10-CR08 [E].

- statków pływających pod jej banderą i prowadzących działalność na obszarze ICCAT za pomocą w pełni działającego Centrum Monitoringu Rybołówstwa, Komisja uważa, że Gwinea nie wypełnia spoczywających na niej jako na państwie bandery obowiązków na mocy art. 18 ust. 3 lit. g) UNFSA. Nie udało się zatem osiągnąć dostatecznego postępu w tym zakresie od przyjęcia decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r.
- (188) Analogicznie, w odniesieniu do motywu 192 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. oraz naruszenia zalecenia ICCAT 06-11 (ustanawiającego program przeładunków) Gwinea przekazała, jak wskazano w motywie 134 niniejszej decyzji, rozporządzenie przyjęte przez nią jako państwo nadbrzeżne, egzekwujące zakaz dokonywania przeładunków na morzu na jej wodach morskich i regulujące przeładunek w porcie. Jednakże od przyjęcia decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. Gwinea, w zakresie swoich obowiązków jako państwa bandery, nie przyjęła żadnych środków zapobiegawczych i korygujących w celu zapewnienia skutecznej kontroli i egzekucji zakazu dokonywania przeładunków na morzu na obszarze ICCAT w odniesieniu do trzech statków rybackich do połowu okrężnicą pływających pod banderą Gwinei, które w sposób powtarzający się i stały naruszały zalecenie ICCAT 06-11 w 2010 r. i 2011 r. W tym kontekście, ponieważ w chwili przyjmowania niniejszej decyzji Gwinea nie jest w stanie skutecznie regulować kwestii dokonywania przeładunków na pełnym morzu przez statki pływające pod jej banderą i prowadzące działalność na obszarze ICCAT, Komisja uważa, że Gwinea nie wypełnia spoczywających na niej jako na państwie bandery obowiązków na mocy art. 18 ust. 3 lit. h) UNFSA. Nie udało się zatem osiągnąć dostatecznego postępu w tym zakresie od przyjęcia decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r.
- (189) W odniesieniu do spoczywających na Gwinei jako na państwie nadbrzeżnym obowiązków na mocy prawa międzynarodowego, w związku z motywami 193 i 194 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. oraz jak wyjaśniono w motywach 174 i 175 niniejszej decyzji, Komisja stwierdziła, że sytuacja w zakresie zarządzania nakładem połowowym jest obecnie jeszcze gorsza niż była w momencie przyjmowania decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. W wyniku obecnej polityki realizowanej przez Ministerstwo Rybołówstwa i Akwakultury Komisja zauważyła, że liczba zagranicznych statków rybackich uprawnionych do prowadzenia działalności na wodach Gwinei uległa zwiększeniu z 60 w 2010 r. i 56 w czerwcu 2011 r. do 70 w lutym 2013 r., podczas gdy Gwinea nie jest w stanie skutecznie monitorować i kontrolować działalności połowowej prowadzonej w jej w.s.e. W tym kontekście Komisja uważa, że polityka rybołówstwa realizowana przez Gwinea (zwiększone nakłady połowowe na jej wodach morskich niezgodne z najlepszą dostępną informacją naukową i oderwane od zdolności administracyjnych do monitorowania i kontroli) jest sprzeczna z zasadą optymalnego wykorzystania żywych zasobów morza w jej w.s.e., co może grozić tym zasobom ryb (małe gatunki pelagiczne gatunki denne i skorupiaki) przełowieniem.
- (190) W tym kontekście, jak podkreślono w motywach 206–208 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., wbrew spoczywającym na Gwinei jako na państwie nadbrzeżnym obowiązkom na mocy prawa międzynarodowego, obecna polityka rybołówstwa realizowana przez Gwinea nie zapewnia odpowiednich środków ochrony i zarządzania na podstawie najlepszych informacji naukowych, aby żywe zasoby morza w w.s.e. nie były zagrożone przełowieniem. Nie udało się zatem osiągnąć żadnego postępu w tym zakresie od przyjęcia decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. Przeciwnie, Komisja stwierdziła, że Gwinea przyjęła nowe środki, które są sprzeczne z najlepszymi dostępnymi informacjami naukowymi, i zmieniła środki ochrony i zarządzania w taki sposób, który może zagrażać żywym zasobom morza w jej w.s.e. oraz międzystrefowym zasobom rybnym i zasobom rybnym masowo migrującym, bez nawiązania współpracy z innymi państwami nadbrzeżnymi w tym obszarze. Czyniąc tak, zdaniem Komisji, Gwinea nie wypełnia spoczywających na niej jako na państwie nadbrzeżnym obowiązków na mocy art. 61 i 62 konwencji UNCLOS. W tym kontekście takie postępowanie właściwych władz Gwinei mogło ograniczyć skuteczność przepisów ustawowych i wykonawczych Gwinei oraz międzynarodowych środków ochrony i zarządzania.
- (191) W tym kontekście, zgodnie z art. 31 ust. 6 lit. c) rozporządzenia w sprawie połowów NNN, w trakcie wizyty przeprowadzonej w dniach 26 lutego–1 marca 2013 r. Komisja dostrzegła wprowadzenie przez Ministerstwo Rybołówstwa i Akwakultury zmian w planie połowowym, o których mowa w motywach 174 i 175 niniejszej decyzji. Te zmiany, które władze Gwinei przyjęły w 2013 r., zmniejszyły skuteczność obowiązujących przepisów ustawowych i wykonawczych. Ponadto polityka licencji połowowych realizowana przez władze Gwinei jest sprzeczna z doradztwem naukowym wypracowanym na szczeblu międzynarodowym (FCECA) w odniesieniu do niektórych międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących (małe gatunki pelagiczne). Komisja uważa, że decyzja administracyjna z dnia 1 lipca 2013 r., ustanawiająca komitet ds. monitorowania i oceny (Comité de suivi-évaluation) wdrażania gwinejskiego planu zarządzania rybołówstwem, o której mowa w motywie 140, nie może samodzielnie naprawić sytuacji, ponieważ wymagałoby to raczej zasadniczej zmiany planu połowowego Gwinei, służącej realizacji celu uniknięcia przełowienia żywych zasobów morza w w.s.e. Gwinei.
- (192) W odniesieniu do motywu 209 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. Gwinea nie podjęła żadnych działań na rzecz opracowania krajowego planu przeciwdziałania połowom NNN w rozumieniu pkt 25, 26 i 27 planu IPOA-IUU. Nie udało się zatem osiągnąć żadnego postępu w tym zakresie od przyjęcia decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r.

(193) W odniesieniu do motywu 210 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. Komisja stwierdziła, że Gwinea nie podjęła żadnych działań w celu uchylecia lub zmiany procedury zezwalającej na tymczasową rejestrację statków pod banderą Gwinei, bez gwarancji powstrzymywania i zapobiegania rejestracji statków NNN. Ponadto w trakcie wizyty przeprowadzonej w dniach 26 lutego–1 marca 2013 r. Komisja zauważyła i przekazała władzom Gwinei, że brak koordynacji między Agence de Navigation Maritime (ANAM), nadzorowaną przez Ministra Transportu, a Ministerstwem Rybołówstwa i Akwakultury powoduje dodatkowe ryzyko rejestracji statków NNN pod banderą Gwinei. W tym kontekście, ponieważ w chwili podejmowania obecnej decyzji Gwinea nie jest w stanie skutecznie sprawować jurysdykcji i kontroli nad statkami, które mogą być tymczasowo zarejestrowane pod jej banderą, Komisja uważa, że Gwinea nie wypełnia spoczywających na niej jako na państwie bandery obowiązków na mocy art. 94 ust. 2 lit. b) konwencji UNCLOS, który stanowi, że państwo bandery poddaje swojej jurysdykcji zgodnie ze swoim prawem krajowym każdy statek, który pływa pod jego banderą, oraz jego kapitana, oficerów i załogę. Nie udało się zatem osiągnąć żadnego postępu w tym zakresie od przyjęcia decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r.

(194) Ponadto, w odniesieniu do wdrożenia odpowiedniego systemu licencjonowania pływających pod banderą Gwinei statków prowadzących działalność połowową na pełnym morzu Komisja zauważyła w trakcie wizyty na miejscu w dniach 26 lutego–1 marca 2013 r., że nie osiągnięto żadnego postępu w tym zakresie od przyjęcia decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. W tym kontekście, ponieważ w chwili przyjmowania niniejszej decyzji Gwinea nie jest w stanie skutecznie kontrolować statków pływających pod jej banderą za pomocą licencji połowowych i ustanowienia przepisów służących stosowaniu uwarunkowań wobec tych licencji połowowych, Komisja uważa, że Gwinea nie wypełnia spoczywających na niej jako na państwie bandery obowiązków na mocy art. 18 lit. b) UNFSA.

(195) Z tego względu działania podejmowane przez Gwineę w świetle spoczywających na niej obowiązków jako na państwie bandery i państwie nadbrzeżnym są niewystarczające dla spełnienia przepisów art. 61, 62, 94, 117 i 118 konwencji UNCLOS oraz art. 18 i 20 UNFSA.

(196) Biorąc pod uwagę motywy 182–210 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. oraz przebieg wydarzeń po dniu 15 listopada 2012 r., Komisja uważa, zgodnie z art. 31 ust. 3 i 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Gwinea nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do międzynarodowych zasad, regulacji oraz środków ochrony i zarządzania.

7.4. Szczególne ograniczenia państw rozwijających się

(197) Jak określono w motywie 212 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., Gwinea jest państwem o niskim stopniu rozwoju społecznego (178. miejsce spośród

186 państw)⁽³¹⁾, a zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1905/2006 Gwinea należy do kategorii krajów najsłabiej rozwiniętych.

(198) Jak opisano w motywach 215 i 216 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r., w ostatnich latach UE zapewniła Gwinei pomoc finansową i techniczną.

(199) Ponadto, w odniesieniu do motywu 180 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. Komisja zauważyła, że Gwinea otrzymała dodatkowe wsparcie techniczne i finansowe od państw członkowskich UE, przeznaczone na rozwój jej systemu monitorowania, kontroli i nadzoru, aby zwiększyć jej zdolność do wykrywania i zwalczania połowów NNN na jej wodach morskich (np. wyposażenie w dwa semafony; współpraca i pomoc techniczna zapewniona na miejscu przez członka personelu wojskowego w celu utworzenia prefektury morskiej oraz koordynacji działań i operacji na morzu).

(200) Biorąc pod uwagę motyw 217 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. oraz przebieg wydarzeń po dniu 15 listopada 2012 r., Komisja uważa, zgodnie z art. 31 ust. 7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że poziom rozwoju Gwinei może mieć negatywny wpływ na jej stopień rozwoju. Jednakże, biorąc pod uwagę charakter stwierdzonych niedociągnięć Gwinei, wsparcie udzielone przez UE i państwa członkowskie oraz działania podejmowane na rzecz naprawy sytuacji, poziom rozwoju tego państwa nie może stanowić wyjaśnienia ogólnego postępowania Gwinei jako państwa bandery lub państwa nadbrzeżnego w odniesieniu do rybołówstwa oraz niedostatecznego poziomu jej działań w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania.

8. KONKLUZJE W SPRAWIE UZNANIA PAŃSTW TRZECICH ZA NIEWSPÓŁPRACUJĄCE

(201) Mając na względzie powyższe konkluzje dotyczące niewypełnienia przez Belize, Kambodżę i Gwineę spoczywających na nich obowiązków na mocy prawa międzynarodowego jako na państwach bandery, państwach portu, państwach nadbrzeżnych lub państwach zbytu oraz obowiązku podjęcia działań służących zapobieganiu połowom NNN oraz ich powstrzymywaniu i eliminowaniu, te państwa należy wskazać, zgodnie z art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, jako państwa, które Komisja uznaje za niewspółpracujące państwa trzecie w zakresie zwalczania połowów NNN.

(202) Mając na uwadze art. 18 ust. 1 lit. g) rozporządzenia w sprawie połowów NNN, właściwe organy państw członkowskich mają obowiązek zakazać, o ile to właściwe, przywozu produktów rybołówstwa do Unii bez konieczności żądania przedstawienia dodatkowych

⁽³¹⁾ Porównaj: przypis 10.

dowodów ani zwrócenia się z wnioskiem o pomoc do państwa bandery, jeżeli stwierdzą, że świadectwo połowowe zostało zatwierdzone przez organy państwa bandery uznanego za państwo niewspółpracujące zgodnie z art. 31.

- (203) Należy stwierdzić, że wskazanie Belize, Kambodży i Gwinei za państwa, które Komisja uznaje za niewspółpracujące do celów niniejszej decyzji, nie wyklucza podjęcia dalszych kroków przez Komisję lub Radę do celów ustanowienia wykazu państw niewspółpracujących.

9. PROCEDURA KOMITETOWA

- (204) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Wskazuje się Belize, Królestwo Kambodży oraz Republikę Gwinei jako państwa trzecie, które Komisja uznaje za niewspółpracujące państwa trzecie w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 listopada 2013 r.

W imieniu Komisji

Maria DAMANAKI

Członek Komisji